Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 707
Vineri 3 februarie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

IN SPRIJINUL GOSPODĂRIILOR COLECTIVE (II)

Organizarea echipelor și funcționarea lor

D. FRASIE
director general adjunct în Ministerul Agriculturii

Pentru o bună conducere a activității de producție a brigăzii și un control mai sistematic asupra muncii membrilor, în cadrul brigăzilor din sectorul producției vegetale se organizează echipe. **Responsabilii lor (șefi de echipe) sint subordonați direct brigadierului. Echipelor li se repartizează parcele de culturi de plante prășitoare și tehnice, vie, pomi și parcele de producere a semințelor.** Repartizarea parcelelor pe echipe trebuie să se facă în așa fel ca membrii fiecărei echipe să aibă de lucru în decursul întregii perioade a muncilor agricole. Urmărindu-se acest scop nu trebuie însă ca culturile cu suprafețe mici să fie repartizate la un număr mare de echipe, fărămițindu-se. Experiența gospodăriilor colective fruntașe ne arată că e bine ca echipelor să li se repartizeze parcele din cel mult 3—5 culturi cu [illegible] de muncă diferite. **In acest fel se dă posibilitatea fiecărei echipe să-și organizeze mai bine munca pentru executarea lucrărilor și obținerea producțiilor planificate și in același timp se evită fărîmițarea culturilor, care ar îngreuna mecanizarea lucrărilor.** Culturile care ocupă suprafețe mici se repartizează la una sau două echipe în cadrul brigăzii. **Parcelele din culturile plantelor de cimp se repartizează echipelor pe o durată de cel puțin un an, iar cele din livezi și vii pe timp de 2—3 ani și chiar pe o perioadă mai lungă.**

Delimitarea parcelelor repartizate echipelor se face înainte de executarea arăturilor. Aceasta dă posibilitatea echipelor să curețe din timp terenul de buruieni și resturile vegetale, să strîngă și să aplice îngrășăminte, să se îngrijească de pregătirea semințelor, să supravegheze calitatea arăturilor, și însămînțărilor, să execute lucrări de reținere a zăpezii, de scurgere a apei care bălteşte pe terenuri, precum și alte lucrări care contribuie la creșterea producției.

Numărul echipelor dintr-o brigadă și mărimea acestora se stabilește în funcție de: necesarul brațelor de muncă pentru executarea la timp a lucrărilor agricole, gradul de mecanizare, mărimea parcelelor și natura culturilor ce se pot repartiza pe echipe, precum și de numărul și calificarea membrilor capabili de muncă incadrați în brigadă. Din experiența gospodăriilor colective fruntașe rezultă că cele mai bune rezultate în muncă le obțin echipele formate din 15—25 de membri care participă efectiv la lucru. Ele pot fi conduse ușor de șefi de echipe nescoși din producție.

La incadrarea membrilor în echipe trebuie să se țină seama de experiența în muncă și de dorința fiecărui membru de a lucra într-o echipă sau alta, de sectorul in care locuiește și forța fizică. Încadrarea membrilor pe echipe se propune de brigadier și se aprobă de către consiliul de conducere.

Practica unor gospodării colective, de a discuta și stabili în consfătuiri de producție ale brigăzilor componența echipelor și șefii de echipe, a dat bune rezultate, inlăturindu-se unele greșeli și nemulțumiri.

Este necesar ca echipele să păstreze nu numai aceeași parcele de culturi, dar și aceeași componență

(Continuare în pag. a 4-a)

Intr-o tînără gospodărie agricolă colectivă

Gospodăria colectivă din Puchenii Mari, regiunea Ploiești, este înființată de numai o săptămînă și ceva. Din primele zile Gheorghe I. Florea, președintele, Grigore Alexandru, Dragomir Vasile și alți cîțiva colectiviști din consiliul de conducere, împreună cu ing. Catană Ion, de la secția agricolă a raionului s-au apucat serios de treabă. Cîte oare nu se cer făcute și lămurite acum, la început de drum, într-o gospodărie colectivă care numără peste 660 de familii? Mai întîi au trebuit să se dumirească bine cei din consiliul de conducere al gospodăriei cum este cu normele, cu zilele-muncă, cu organizarea brigăzilor și echipelor și multe altele. In toate problemele, ei au primit un prețios sprijin din partea organelor raionale de partid și de stat. In vederea întocmirii planului de producție, în cadrul consiliului lărgit al gospodăriei au fost stabilite normele de lucrări ce urmează a fi supuse discuției adunării generale. De asemenea, s-a stabilit numărul brigăzilor, urmînd ca zilele acestea să se împartă oamenii pe echipe, și s-a început inventarierea bunurilor colectivizate. Deocamdată, deoarece gospodăria nu are adăposturi, s-a hotărît ca atelajele și uneltele agricole colectivizate să rămînă în custodie la colectiviști.

Un lucru bun este și faptul că, conducerea gospodăriei s-a gîndit să pună de pe acum bazele sectorului zootehnic. In acest scop s-a hotărît să se cumpere 20 de vaci de lapte și 200 de oi. Totuși, dat fiind faptul că gospodăria are o suprafață mică de teren arabil, pășune și fînețe în suprafețe relativ mari și un număr mare de brațe de muncă, credem că ar fi necesar ca sectorul zootehnic să fie extins mai mult. Extinderea sectorului zootehnic va da pe de o parte posibilitatea folosirii într-o măsură mai mare a forțelor de muncă, iar pe de alta va aduce venituri importante colectiviștilor. Tot în scopul folosirii cît mai depline a forțelor de muncă ar trebui găsită posibilitatea ca gospodăria să extindă culturile intensive, cum este, de pildă, legumicultura, care cere un volum mare de muncă manuală. De altfel, în comună sînt mulți colectiviști pricepuți în ale grădinăriei. Lucrul acesta, ca și faptul că gospodăria se află în apropierea orașului Ploiești, unde poate găsi o bună piață de desfacere a legumelor, sînt argumente hotărîtoare care pledează în favoarea extinderii legumiculturii (în acest an gospodăria intenționează să cultive doar 7 ha cu legume).

Gospodăria colectivă „16 Februarie" din Puchenii Mari are condiții bune de a deveni din primul an o unitate agricolă puternică. Hărnicia colectiviștilor și ajutorul acordat de organele de partid și de stat, vor da în curînd roadele așteptate.

P. VOICULESCU

Candidații F. D. P. candidații poporului muncitor

Directorul



Butunoiu Nicolae e directorul școlii profesionale de mecanici agricoli din Ianca, raionul Făurei. De doi ani și jumătate de cînd îndeplinește această funcție, școala de mecanici agricoli din Ianca a devenit de nerecunoscut. Cu sprijinul organizației de bază P.M.R., în școală au fost amenajate 2 laboratoare din resurse proprii, în care elevii mecanizatori au posibilitatea să execute numeroase lucrări practice. Școala și-a amenajat un club și o bibliotecă cu cărți de specialitate. Au fost construite prin muncă patriotică 2 săli de clasă, economisindu-se în acest fel 40.000 lei din fondurile de investiții. Sala de mese a școlii a fost renovată tot cu resurse proprii și dotată cu veselă nouă. Cu sprijinul directorului, elevii au plantat numeroși pomi și arbuști, au amenajat alei pietruite între școală, laboratoare, sala de mese, atelier etc.

În satele și comunele regiunii Galați, școala profesională de mecanici agricoli din Ianca și-a căpătat un mare prestigiu. Tot mai mulți directori din S.M.T. și G.A.S., atunci cînd primesc noi mecanizatori, preferă să aibă cît mai mulți de la Ianca, — elevi de ai lui Butunoiu.

De mai bine de trei luni, directorul școlii profesionale de mecanici agricoli din Ianca, gireazā și funcția de director al căminului cultural. Și aici, tov. Butunoiu Nicolae s-a dovedit același om entuziast, același om neobosit, care muncește pentru binele obștesc. Programele artistice prezentate în cadrul căminului sînt urmărite cu viu interes de cetățenii comunei Ianca.

Pentru activitatea sa rodnică, pentru contribuția dată la formarea a cît mai multe cadre de mecanizatori, cetățenii comunei Ianca l-au propus pe tov. Butunoiu Nicolae drept candidat pentru alegerile de deputați în sfatul popular comunal, în circumscripția electorală nr. 4.

P. Z.



ALEXEI CONSTANTIN,
președintele gospodăriei agricole colective din comuna Calafindești, raionul Rădăuți, candidat în alegerile de deputați în Marea Adunare Națională în circumscripția electorală Nr. 15 Mihăilești-Suceava



COMAN ION,
contabilul gospodăriei agricole colective din comuna Lița, raionul Turnu Măgurele, candidat în circumscripția electorală comunală Nr. 25



CODREANU ȘTEFAN,
președintele gospodăriei agricole colective „Drum Nou" comuna Sîrbi, raionul Bîrlad, candidat în circumscripția regională Nr. 31 Iași

Ciobanul fruntaș

— „Om vrednic e brigadierul Petre N. Dumitru de la gospodăria agricolă de stat Peștera, raionul Medgidia", spun cei care îl cunosc. De 11 ani de cînd lucrează ca cioban în G.A.S., munca sa este prețuită. Nea Mitu împreună cu ceilalți ciobani de la gospodărie au reușit să îmbunătățească rasa oilor țigăi și să creeze cu ajutorul specialiștilor de la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" din București, un tip de oaie spancă cu lînă fină, cu o producție bună de lînă, lapte și carne, bine adaptată condițiilor de stepă din sud-estul țării. Printr-o selecție riguroasă, prin potrivirea perechilor și încrucișarea oilor țigăi cu berbeci merinos și o bună îngrijire și hrănire a lor, s-a reușit ca într-un timp scurt, producția oilor să crească cu mult. De la 2,4 kg de lînă cît a fost în anul 1950 media de fiecare oaie, în anul trecut s-a obținut de la un efectiv de 5.500 ovine cîte 5,4 kg lînă la un preț de cost de 23 lei kg. De la brigada de oi condusă de tov. Petre N. Dumitru s-au obținut în medie, anul trecut, cîte 5,5 kg lînă. Pentru rezultatele bune obținute în muncă anul trecut, pe lîngă salariul corespunzător, tov. Petre N. Dumitru a primit și un premiu de 2.300 de lei. Am aflat că prin hrănirea rațională a oilor cu rații mari de porumb siloz, fînuri de calitate, nutrețuri concentrate pe timpul iernii, prin pășunatul de primăvara timpuriu pe pajiștele naturale, culturi de masă verde în conveier și pășunatul de iarnă al oilor și întreținerea lor în aer liber, gospodăria a obținut rezultate nemaiîntîlnite în ceea ce privește producția de lînă a oilor spănci în Dobrogea. Rezultatele obținute se datoresc și tov. Petre N. Dumitru.

Pentru aceste merite, cetățenii comunei Peștera l-au propus pe brigadierul fruntaș drept candidat în circumscripția electorală nr. 41, pentru a fi ales deputat în sfatul popular regional Dobrogea.

T. B.



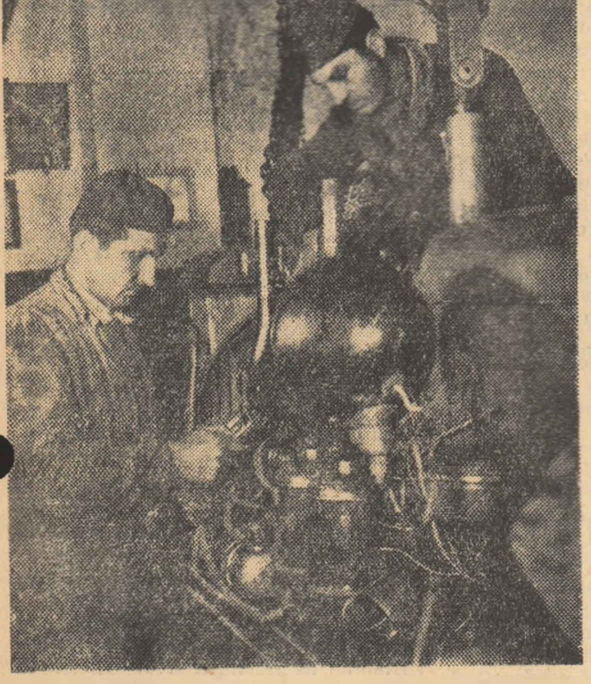
In aceste zile premergătoare evenimentului de seamă în viața poporului nostru, alegerile de la 5 martie, la Casele alegătorului, se desfășoară o rodnică activitate. În fotografie: alegătorii din comuna Vama, regiunea Suceava, discutînd despre prevederile legii electorale.

La Casele alegătorului

In comuna Apoldul de Sus, raionul Sebeș, a avut loc de curînd întîlnirea a 47 tineri care se vor prezenta la 5 martie pentru prima dată în fața urnelor. Cu acest prilej, tov. Gheza Vincze, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular comunal, le-a vorbit tinerilor despre alegerile din trecut și azi. De asemenea, au fost citite articole din constituția R.P.R.

O întîlnire asemănătoare a avut loc și la Casa alegătorului din Sîntuhalm. Aici tov. Constantin Igna, președintele gospodăriei agricole colective din localitate, a vorbit unui număr de 25 de tineri despre marile realizări ale regimului de democrație populară, despre grija părintească a partidului, pentru educarea tineretului din țara noastră.

Pregătiri pentru campania agricolă de primăvară



La S.M.T. Gorneni, regiunea București, repararea tractoarelor și mașinilor agricole necesare în muncile de primăvară este în toi. În fotografie: șeful de brigadă Marcel Plăvitu și tractoristul Ion Dan, lucrînd la montarea pe șasiu a unui motor de tractor.

Împrăștie îngrășăminte cu avionul

La gospodăria agricolă de stat „I. L. Caragiale" — raionul Lehliu, regiunea București a început zilele trecute împrăștierea îngrășămintelor chimice pe cele 2.325 de ha semănate cu grîu. Executarea acestei lucrări se face cu avionul dîndu-se cîte 200 kg superfosfat la hectar.

Totodată, pe terenurile arate adînc din toamnă, pînă acum au fost transportate 1.800 tone gunoi de grajd, la cele 3 secții — Sălcioara, Preazna și „I. L. Caragiale". Lucrarea continuă folosindu-se 2 remorci acționate de tractoare rutiere.

La fiecare secție, s-a făcut și condiționarea semințelor necesare în campania de primăvară. Astfel, au fost condiționate 76 tone de mazăre, 11 tone ovăz, 2 tone de floarea-soarelui, 9 tone de măzăriche etc.

AL. ION

Transportă gunoiul la cîmp

Zilele trecute, membrii gospodăriei agricole colective „Horia" din comuna Albeștii Bistriței, raionul Bistrița, regiunea Cluj, au început transportarea îngrășămintelor naturale la cîmp.

În fruntea acestor acțiuni se numără colectiviștii Bartoș Toader, Budăcan Vasili, Roman Simion, Mureșan Sebastian, Codrea Iosif și alții.

IOAN JEICAN
corespondent

La G.A.C. „7 Noiembrie"-Cocargeaua

Membrii gospodăriei colective „7 Noiembrie" din comuna Cocargeaua, raionul Fetești, se pregătesc intens în vederea campaniei de primăvară. Ei transportă gunoiul de grajd pe tarlalele gospodăriei, repară mașinile agricole și motoarele pentru irigat, selectează semințele etc.

Pentru fertilizarea terenurilor, pînă în prezent s-au cărat la grădină mai mult de 500 tone de gunoi de grajd bine fermentat. Acum transportul gunoiului continuă în cîmp. În vederea obținerii de legume timpurii s-au luat măsurile necesare pentru confecționarea răsadnițelor, amenajarea terenului, procurarea semințelor necesare etc.

În scopul irigării suprafeței de 45 ha de grădină, au fost reparate motoarele stabile și cumpărate țevile și ustensilele necesare irigării.

ANGHEL I. COSTICA
corespondent

Și repararea mașinilor agricole trebuie grăbită

La gospodăria agricolă de stat Ivănești, regiunea București, au fost reparate pînă la începutul lunii ianuarie, 60 de tractoare din cele 78 planificate.

Nu același lucru se poate spune însă despre repararea mașinilor agricole. De exemplu, din cele 29 de semănători pentru porumb, pînă acum au fost reparate 17, din cele 28 de semănători de cereale s-au reparat numai 18. Și mai rămas în urmă este lucrul la cultivatoare (12 din 40 prevăzute), la pluguri (32 din 54), la mașini pentru împrăștiat îngrășăminte chimice (3 din 17).

Este adevărat că de rămînerea în urmă la aceste reparații, de vină e și baza de aprovizionare din Slobozia care nu a asigurat gospodăriei uneori o serie de repere importante — cum sînt talere de discuri sau axe pătrate de la discuitoare sau pinioane triple la mașinile de împrăștiat îngrășăminte. Întîrzierea lucrărilor la mașini agricole se datorează și lipsei de disciplină în muncă, slabei organizări a muncii în unele secții. De exemplu, la secția Ghica s-au reparat abia 2 din cele 8 cultivatoare planificate, numai 4 din cele 14 pluguri prevăzute etc. Șeful secției, tov. Costea Traian n-a luat măsuri — în lipsa tov. Nicolae Simion care a fost bolnav — în vederea respectării graficului de reparații. La fel s-a întîmplat la secția condusă de tov. Nițulescu Vasile, unde într-o lună a fost reparată de exemplu o... singură semănătoare.

ION DRINCU



Pentru copiii țăranilor muncitori, prin grija partidului și guvernului se construiesc noi localuri de școală. În clișeu: Noua școală din Giulești, raionul Sighet, compusă din 7 săli de clasă, laborator, internat și grădiniță.

Vremuri noi — viață nouă

**„Ne dase nume de curcani
Un hîtru bun de glume —
Noi am schimbat însă-n Balcani
Porecla în renume"...**

Știți ce legătură e între „curcanii" din poezia lui Alexandri și comuna Curcani din raionul Oltenița?

După războiul de la 1877, cînd Osman Pașa s-a predat glorioaselor armate romîno-ruse, „curcanii" s-au întors la vetrele lor. Pe locul aproape pustiu acum 82 de ani, s-au oprit mai mulți dintre foștii oșteni. „Aici rămînem", au spus ei. Și fiindcă în Balcani își schimbaseră „porecla în renume" — oamenii au numit satul după porecla lor: Curcani...

Curcanii de ieri — Curcanii de sub regimul burghezo-moșieresc — avea o înfățișare tristă, ca și sufletele țăranilor, căci ei erau la cheremul chiaburilor Nachiu Niculae, Gheorghe Aliman și alții. Chiaburul Nachiu Niculae avea cîrciuma din comună, depozitul de cherestea, 50 de hectare de pămînt arabil și 5 hectare de pădure la Budești. D-aia își zicea „fruntea satului". Cînd venea țăranul oropsit să-i ceară pe datorie niște șindrilă pentru acoperișul bordeiului, chiaburul îi lua la mînă „hîrtie de garanție pentru plata sumei" — întărită cu „semnătura prin punere de deget din lipsă de carte". Treceau ani și ani, murea titularul și rămîneau urmașii cu datoria care creștea mereu: creștea dobînda la capital, dobînda la dobîndă și datoria nu se mai stingea.

Celălalt chiabur, Gheorghe Aliman, avea moară, 40 hectare de pămînt, casă boierească cu 12 camere și lumină electrică. Și mai avea și argați înfometați. Iar cînd sătenii spuneau că ce n-ar da să aibă și ei o casă omenească și cu lumină electrică, chiaburul le rîdea în nas:

— Prăpădiților! Ce să faceți voi cu electrica? Nu știți să umblați la buton și vă „corentează"!

Pînă la 23 August 1944, în Curcani nu aveau electrică decît cele 6 case ale chiaburilor. Azi, lampa lui Ilici arde în 650 de locuințe ale harnicilor colectiviști. „Prăpădiții" nu se „corentează", ci dimpotrivă.

Electrificarea comunei s-a făcut așa: Petre Mavrodin, președintele sfatului popular din Curcani și actual candidat al F.D.P. în circumscripția 12 electorală Curcani — împreună cu deputații din circumscripții au ținut adunări populare cu consătenii cărora le-au arătat binefacerile electrificării. Urmașii „curcanilor" s-au oferit să contribuie cu bani, stîlpi și muncă voluntară — economisind astfel 400.000 lei din bugetul sfatului.

— Da' parcă numai asta e? îmi spune cu mîndrie comunistul Ivan Vasile. In 1950 a luat ființă colectiva noastră „Dobrogeanu Gherea" cu 44 de familii și 192 de hectare. Azi toată comuna este colectivizată. Că munca în gospodăria colectivă a schimbat viața oamenilor o dovedește și faptul că avem 300 case noi construite, 350 aparate de radio, 3 televizoare — în afară de cel de la școală și cel de la căminul Cultural — 350 aragazuri în casele oamenilor și cîte altele!

— Frumoase realizări! zic.

— Dar nu sînt singurele. Văzuși cinematograful sătesc? Are o capacitate de 400 locuri și de trei ori pe săptămînă rulează filme și documentare interesante. Da' uite că avem și o mică neplăcere, că sătenii nu-s mulțumiți de felul cum funcționează. Zic că-i... prea puțin de trei ori pe săptămînă și c-ar vrea să fie zilnic! Da' de casa de naștere ce-ai de zis? Avem și un dispensar uman condus cu multă dragoste și pricepere de doctorul Barba asistat de doi medici permanenți și trei cadre sanitare. Ehei!... s-a dus vremea cînd baba Ghina „doftoroaia" satului zicea că-l vindecă pe om de „vătămătură" cu diverse leacuri băbești, cerîndu-i în schimb o găină grasă. Tot prin muncă voluntară, continuă comunistul Ivan, s-a construit un dispensar veterinar cu 9 încăperi, iar în ce privește căminul cultural... fiindcă vechiul local nu mai corespundea, s-a început construirea unui local cu 500 locuri. Avem și bibliotecă comunală cu peste 4.000 de volume, aproape toate citite. Și tot în regimul nostru de democrație populară s-a construit și o școală elementară de 7 ani. Azi nu mai avem nici un analfabet. Da... mă luai cu vorba, zice Ivan Vasile, și uitam să-ți prezint cîțiva oameni. Uite, de pildă, Voicu Buleandră era om sărac cu 7 copii. Ce-a mai tras și nea Voicu ăsta pisica de coadă. Acum ca membru al gospodăriei colective o duce bine, ca și toți colectiviștii harnici. E tare bucuros Voicu Buleandră. Azi, fecioru-său Ion Buleandră este... ce crezi? Artist la Teatrul de Stat din Bacău! Da' crezi că numai băiatul a nimerit-o bine? Mai are bătrînul și o fată, Aristița, care-i contabilă la gospodăria colectivă din Greaca, un alt băiat ofițer de aviație și unul tractorist de frunte — aici la noi în Curcani.

*

Comuna Curcani de ieri avea numai frumusețea numelui, la care s-a adăugat frumusețea realizărilor din anii regimului de democrație populară. Acum, în cinstea alegerilor de deputați în sfaturile populare și în cinstea celei de a 40-a aniversări a partidului, comitetul executiv al sfatului popular din Curcani a chemat la întrecere toate comunele din raionul Oltenița.

— Să-ți spun, reluă tov. Ivan Vasile, numai cîteva din obiective: prelungirea cu un kilometru a rețelei electrice, amenajarea unui parc pe o suprafață de 800 mp — pînă la 1 mai 1961 amenajarea unei grădini cu flori pe o suprafață de 400 mp la școala elementară de 7 ani și a unui teren sportiv. De asemenea, se vor săpa 3.000 de metri liniari de șanț nou pe șoseaua Curcani-Luica, se vor construi 600 de podețe, amenaja 60 de fîntîni publice și...

— Cu ce frumoase gînduri, zic, vă prezentați în alegerile de la 5 martie!...

— Intr-adevăr, adăugă el voios, iar dacă tot e vorba că ne tragem din „curcanii" lui Alecsandri — hai să zic și eu pe cuvintele poetului, că vom merge cu toții la vot:

**„Voioși — ca șoimul cel ușor
Ce zboară de pe munte"...**

VALERIU FILIMON

ÎN RAIONUL SF. GHEORGHE

Analiza învăţămîntului agrozootehnic de masă a fost pe deplin folositoare

In zilele de 25, 26 şi 27 ianuarie a.c., secţia agricolă a raionului Sf. Gheorghe a ţinut pe trei centre de comune şedinţe de analiză cu toţi lectorii învăţămîntului agrozootehnic de masă. In mod deosebit, şedinţele s-au ocupat de conţinutul şi calitatea lecţiilor predate pînă la datele respective în cercurile care funcţionează în unităţile agricole din raion. De asemenea, s-a analizat felul în care lectorii se ocupă de buna desfăşurare a învăţămîntului, frecvenţa cursanţilor la cursuri, precum şi interesul pe care îl manifestă conducerile unităţilor respective în vederea mobilizării acestora la cursuri.

Cu acest prilej s-a subliniat că în majoritatea celor 117 cercuri de studii prezenţa cursanţilor la cursuri este satisfăcătoare; cei mai mulţi lectori manifestă interes în predarea lecţiilor, iar conducerile din multe unităţi se preocupă cu seriozitate de mobilizarea cursanţilor şi în general de buna funcţionare a învăţămîntului agrozootehnic de masă. Dar, să trecem la exemple.

CERCURI ŞI LECTORI CU ACTIVITATE RODNICĂ

Multe au fost exemplele bune privind desfăşurarea învăţămîntului agrozootehnic de masă. Aşa s-a arătat bunăoară, că inginera agronom Eva Nemeth care răspunde de cercul agrozootehnic de la gospodăria colectivă din Ozun a ţinut pînă la data de 25 ianuarie 13 lecţii. Inginera Nemeth le-a vorbit astfel cursanţilor despre cultura sfeclei de zahăr, a cartofului, etc. culturi care îi preocupă în mod deosebit pe colectiviştii de aici.

— Cercuri cu o rodnică activitate sînt şi cele de la gospodăria colectivă din comuna Hărman, mi-a spus tov. inginer Simion Cîmpeanu de la secţia agricolă raională. La cele trei cercuri de aci cu caracter agricol, organizate pe brigăzi, adăugă dînsul, lector este tov. Erik Schneider, inginerul colectivei. El a reuşit să predea pînă acum la fiecare cerc cîte 9 lecţii, toate adaptate la specificul de muncă al gospodăriei. Şi pentru că şi această gospodărie colectivă cultivă pe mari suprafeţe sfeclă de zahăr, cartofi, culturi furajere etc. majoritatea lecţiilor au fost axate pe aceste teme. Iar pentru ca toţi colectiviştii care participă la cursuri să-şi însuşească şi să reţină mai bine cele predate de lectori, inginerul Schneider însoţeşte fiecare lecţie cu demonstraţii practice pe teren sau în laborator (gospodăria are o casă laborator bine dotată).

Cu rezultate bune îşi desfăşoară activitatea şi cercul zootehnic de aci pentru care, de asemenea, colectiviştii manifestă mult interes.

De multă apreciere s-au bucurat cu prilejul şedinţei şi cercurile de la gospodăriile colective din Feldioara, Baraolt, Valea Crişului etc., precum şi cele de la gospodăria agricolă de stat Vîrghiş, de la S.M.T.-urile Sf. Gheorghe şi Hărman.

CERCURI ŞI LECTORI CU O SLABĂ ACTIVITATE

N-au fost însă scutite de critică acele cercuri unde învăţămîntul agrozootehnic de masă se desfăşoară mai slab şi acei lectori care nu se interesează de buna funcţionare a învăţămîntului, care predau lecţii generale, lipsite de exemple concrete din unitatea sau comuna respectivă. Un asemenea exemplu îl constituie cercul zootehnic de la gospodăria colectivă Biborţeni, lector tehnicianul Eles Ambruş. Acest lector predase pînă la data ţinerii şedinţei, doar 2 lecţii. Dar şi acestea au fost predate „pe fugă".

Tot aşa se prezintă lucrurile şi la cercurile din satul Filia, lector Carol Boloşi, la cercul de la colectiva Doboli de Jos unde este lector Ion Gaşpar, precum şi la alte cercuri. Dacă la aceste cercuri învăţămîntul agrozootehnic de masă se desfăşoară slab, vina nu este numai a lectorilor, ci şi a conducerii unităţilor care nu se interesează de mobilizarea colectiviştilor la cursuri. La aceste cercuri nu participă nici un tovarăş din consiliile de conducere ale gospodăriilor agricole colective respective.

Un exemplu negativ în desfăşurarea învăţămîntului agrozootehnic de masă îl întîlnim şi la cercul agricol de la gospodăria de stat Prejmer (lector ing. agronom Ion Floca), care a predat în aproape două luni numai... 2 lecţii. Cît priveşte acest cerc se pune întrebarea: Oare la gospodăria agricolă de stat Prejmer se pune problema mobilizării oamenilor, a asigurării unei săli de cursuri? Noi credem că nu. Pare-se însă că se poate pune doar problema dezinteresului manifestat în această direcţie de inginerul Ion Floca. Conducerea gospodăriei, cît şi comitetul sindicatului sînt în măsură să analizeze cauzele şi în consecinţă să ia măsurile ce se impun.

Secţia agricolă a raionului Sf. Gheorghe trebuie să ia măsuri eficace pentru o bună desfăşurare a învăţămîntului agrozootehnic de masă şi în cercurile arătate mai sus, precum şi în cele de la întovărăşirile din Araci, Podul Olt etc., unde lectorii numiţi nu depun interes la predarea lecţiilor şi unde nu se face o temeinică mobilizare a cursanţilor la cursuri din partea conducerii unităţilor. Măsurile trebuie luate în aşa fel ca în cursul acestei luni toate cercurile să-şi încheie activitatea cu rezultate cît mai bune.

GH. SIGHIŞOREANU



La o lecţie practică în cadrul învăţămîntului agrozootehnic, preşedintele gospodăriei colective din satul Cuza Vodă, raionul Medgidia, tov. Bălan Cristea, discută cu un grup de colectivişti

O lucrare importantă:

„Viticultura"

de prof. dr. Teodor Martin

Concepută şi realizată pe un plan larg, „Viticultura" lucrarea recent apărută a dr. T. Martin, profesor la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din Bucureşti, reprezintă o sinteză a cuceririlor ştiinţei şi tehnicii viticole mondiale şi naţionale, inclusiv realizările autorului în acest domeniu.

Dotat cu un puternic spirit analitic profesorul dr. T. Martin a valorificat întreaga moştenire progresistă din viticultura lumii şi a ţării noastre, pe care a închegat-o într-un tot unitar, i-a restructurat conţinutul dezvoltîndu-l sensibil, îmbunătăţindu-l cu observaţiile şi cercetările sale.

Incepînd cu definiţia viticulturii, conţinutul şi legătura sa cu alte ştiinţe şi terminînd cu cultura viei pentru struguri de masă, în fiecare capitol, al lucrării se reflectă limpede concepţia biologiei materialiste, probitatea şi respectul faţă de adevăr, legătura dintre ştiinţa şi practica viticolă.

Examinînd problemele cheie din viticultură (formarea şi diferenţierea mugurilor, biologia viţei de vie şi în special biologia înmulţirii, etapele concreşterii la altoire, pepiniera de viţe, înfiinţarea viei şi în mod deosebit, tăierile etc.), rămase neadîncite, pline de contraziceri sau confuzii, în tratatele din trecut, autorul aduce o contribuţie importantă, nouă şi originală în clarificarea lor.

Formarea şi diferenţierea mugurilor, de pildă, sînt tratate pînă la epuizarea cunoaşterii actuale a problemei, iar înţelegerea şi explicarea procesului de diferenţiere a mugurilor sînt examinate pe etape mari caracteristice dezvoltării ştiinţelor biologice.

Astfel profesorul dr. T. Martin, deosebeşte în înţelegerea şi explicarea procesului de diferenţiere două etape: etapa preştiinţifică, cu teoriile sale şi etapa ştiinţifică, la baza căreia stă teoria dezvoltării în stadii.

Problema în cauză este examinată de pe poziţii noi în lumina cuceririlor ştiinţei biologice materialiste.

Biologia viţei de vie este amplu tratată, sprijinită pe datele a numeroşi practicieni viticoli, confruntate cu date proprii, obţinute de autor prin muncă proprie.

Tabelele şi graficele în marea lor majoritate sînt originale, fapt care ridică şi mai mult valoarea ştiinţifică şi practică a lucrării.

O contribuţie nouă, originală, o aduce profesorul dr. T. Martin în problema altoirii, definind în primul rînd, principiul altoirii (însuşirea celulelor tinere de a se suda cînd vin în contact între ele) şi-l deosebeşte astfel de condiţiile necesare, socotite pînă acum principii. În procesul concreşterii la altoire, autorul deosebeşte trei etape (formarea calusului, sudarea şi vascularizarea), descoperind dominaţia ochiului de iarnă faţă de polaritate şi fundamentînd astfel teoretic poziţia concretă a secţiunii faţă de ochiul altoiului (dinspre ochi şi imediat sub el).

În problema tăierii viilor, autorul aduce o contribuţie unică, deosebit de valoroasă; el distinge net, sistemele de tăiere de formele de conducere, rămase confuze pînă acum şi precizează caracteristicile fiecăreia: aşează tăierile, pe baze noi (unitatea dintre organism şi mediu, unitatea din interiorul organismului), iar în cadrul acestora, reconsideră şi precizează principiile teoretice ale tăierilor şi a conducerii coardelor rămase pe butuc, după tăiere.

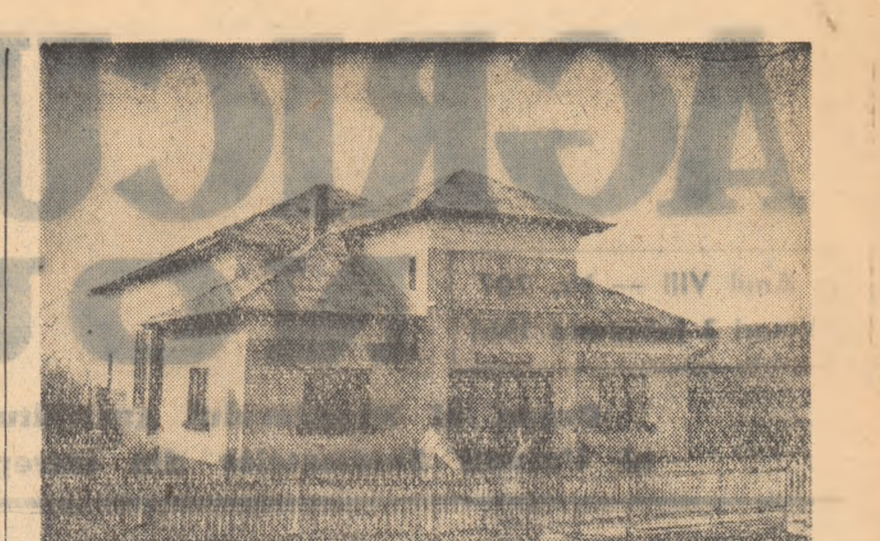
Pentru prima dată în literatura noastră viticolă, profesorul dr. T. Martin arată în lucrarea sa că prin tăieri nu se asigură (realizează) echilibrul între sisteme (aerian şi radicular) cum se afirmă, ci raporturi utile fructificării.

Lucrarea profesorului Martin are un conţinut bogat tratat la o înaltă valoare ştiinţifică, îmbogăţit prin contribuţia personală şi originală a autorului. Ea reprezintă cea mai valoroasă lucrare din domeniul viticulturii apărută pînă acum în ţara noastră. În acelaşi timp socotim că reprezintă şi o contribuţie la dezvoltarea ştiinţei viticole internaţionale.

Folosind o largă informare din literatura mondială, inclusiv din ţara noastră, lucrarea a valorificat întreaga moştenire ştiinţifică din acest domeniu.

Consider că „Viticultura" profesorului dr. T. Martin, nu trebuie să lipsească din biblioteca specialiştilor noştri. În altă ordine de idei; aş recomanda autorului ca la o viitoare ediţie a valoroasei sale lucrări să insiste şi să dezvolte şi mai mult capitolul referitor la agrotehnica viţei de vie pe rod.

Dr. Ing. RANGHEANU DANIEL
din Departamentul Gostat



In anii regimului democrat-popular, căminele culturale au devenit adevărate lăcaşuri de lumină şi cultură. Aici oamenii muncii de la sate citesc, ascultă conferinţe, vizionează filme. In fotografie: căminul cultural din comuna Budeşti, regiunea Galaţi.

Un nou magazin alimenter

Conducerea cooperativei de consum din comuna Făcăeni, raionul Feteşti, regiunea Bucureşti, cu sprijinul comitetului comunal de partid, a luat măsuri pentru deschiderea unui nou magazin alimentar în comună. Noul magazin este bine aprovizionat cu tot felul de mărfuri alimentare.

În comuna Făcăeni, cooperativa de consum are în prezent un magazin central universal, două magazine mixte, două prăvălioare săteşti, trei bufete, un chioşc pentru desfacerea dulciurilor şi răcoritoarelor şi două centre de achiziţionare a surplusului de produse de la gospodăriile colective şi de la colectivişti.

Cooperativa din Făcăeni studiază în prezent şi posibilitatea deschiderii în comună a unui magazin de librărie.

F. CONSTANTIN
corespondent

Au încheiat contracte cu I. R. I. C.

Gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din satul Pescari, raionul Gurahonţ, regiunea Crişana, a încheiat contracte cu întreprinderea regională de industrializarea cărnii Gurahonţ-Sebeş pentru 32 de bovine pe care în luna martie a.c., după îngrăşare, le va preda. In prezent, îngrijitorii de animale Ioan Groza şi Arsenie Hagea din această gospodărie colectivă acordă o atenţie deosebită îngrăşării animalelor contractate.

Tot zilele trecute, gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din satul Pescari, a predat la I.R.I.C. Gurahonţ Sebiş, 20 de porci graşi ce aveau fiecare între 115—120 kg faţă de 90 kg cît era prevăzut în contract.

C. ION
corespondent

Comitetul sindicatului şi-a adus din plin contribuţia

Ploile abundente din lunile octombrie şi noiembrie 1960 au îngreunat mult executarea arăturilor adînci de toamnă în gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole din raza de activitate a S.M.T.-ului Cefa, regiunea Crişana. Această importantă lucrare, de care depinde în mare măsură sporirea producţiei la ha, s-a executat aici şi în luna decembrie şi chiar în primele zile ale lunii ianuarie a.c. Din această cauză reparaţiile la tractoare şi maşini agricole au fost mult amînate.

Planul de reparaţii arată că în această iarnă, mecanizatorii din S.M.T. Cefa aveau de executat 4 reparaţii capitale, 12 reparaţii generale, 66 I-3 şi 8 I-4., precum şi reparaţii, la 90 de pluguri, 72 de semănători diferite, 65 grape stelate şi cu colţi. Deci un volum destul de mare de lucrări.

Intîrzierea începerii reparaţiilor şi volumul mare de lucrări au pus în faţa conducerii staţiunii şi a comitetului sindicatului sarcina organizării temeinice a lucrărilor de reparaţii, a mobilizării tuturor forţelor de muncă existente în staţiune şi creării unor condiţii cît mai bune de muncă mecanizatorilor. Muncind în strînsă colaborare cu conducerea staţiunii, sub conducerea şi îndrumarea organizaţiei de bază P.M.R., comitetul sindicatului a organizat o adunare generală sindicală imediat ce planul de reparaţii a fost întocmit. După ce s-a arătat mecanizatorilor volumul de lucrări şi graficul pe zile şi perioade de urmărire a reparaţiilor, s-a prezentat în şedinţă planul de organizare a muncii. Apoi s-a repartizat planul de reparaţii pe cele două posturi specializate şi pe cele 11 brigăzi. [illegible] mecanizatorii au [illegible] executarea la termen şi de bună calitate a reparaţiilor şi realizarea de economii prin recondiţionarea unor piese. A pornit întrecerea. Şeful brigăzii a III-a, tov. Ioan Donciar, de pildă, după ce a arătat că printr-o bună organizare a lucrului şi executarea cu simţ de răspundere a fiecărei operaţii în [illegible] ansamblelor şi subansamblelor, se pot termina într-un timp scurt toate reparaţiile, s-a angajat să respecte întocmai graficul de reparaţii, să facă lucrări de bună calitate şi să recondiţioneze piesele ce se pot recondiţiona şi în special acele ce nu se găsesc în magazie. Totodată el a chemat la întrecere socialistă toate brigăzile. Francisc Szilagy, Gh. Bas, Ion Mut şi ceilalţi şefi de brigadă, precum şi Emeric Kőrősi specialist în executarea liniei de arbore şi Alexandru Barany de la postul pompe de injecţii, au răspuns chemării la întrecere, angajîndu-se să reducă termenul de reparaţii.

Pentru buna desfăşurare a întrecerii socialiste conducerea staţiunii — director Ioan Maţiu — s-a preocupat de crearea unor bune condiţii de lucru: atelierele bine încălzite şi aerisite, aprovizionarea cu scule bune şi piese de schimb din vreme etc. De asemenea, s-au luat măsuri ca în fiecare zi să se ţină o evidenţă precisă a volumului de lucrări efectuate la fiecare loc de muncă. Comitetul sindicatului — preşedinte Aurel Stana — a organizat decadal consfătuiri de producţie, analizînd cauzele care frînau în unele brigăzi buna desfăşurare a reparaţiilor. La început, în brigada IX-a condusă de Gavrilă Popa, de exemplu, lucrul nu mergea tocmai bine. Cauza: disciplina lăsa de dorit, nu se muncea cu tragere de inimă. Ca urmare, graficul de urmărire a mersului reparaţiilor, sălta încet, iar brigada era codaşă. Toate acestea au fost discutate în cadrul consfătuirii de producţie. Măsurile luate au dus [illegible] la îmbunătăţirea muncii.

În perioada muncilor de reparaţii comitetul sindicatului s-a preocupat îndeaproape şi de stimularea morală a mecanizatorilor. Fruntaşii, ca cei din brigada lui Ion Donciar, Petre Sin, Ion Mut şi alţii, au fost mereu popularizaţi la gazeta de perete şi panoul de onoare. Totodată, de două ori pe săptămînă, la staţia de radio amplificare s-a vorbit despre fruntaşi şi metodele lor de muncă. Graficul întrecerii socialiste a fost ţinut la zi şi afişat la loc vizibil, dînd posibilitate mecanizatorilor să cunoască în orice moment clasamentul în întrecere, ceea ce a stimulat şi mai mult intensificarea luptei pentru cucerirea primului loc.

Avînd îndrumarea şi sprijinul organizaţiei de partid, conducerea staţiunii şi comitetul sindicatului au urmărit în tot timpul muncilor de reparaţii calitatea lucrărilor executate şi ridicarea nivelului profesional al tractoriştilor. Mecanici de sector au acordat asistenţă tehnică brigăzilor, executînd personal lucrările de înaltă precizie, explicînd şi arătînd, în acelaşi timp, tractoriştilor cum trebuie făcute aceste lucrări. Mecanicul şef — comunistul Petru Udrescu, mecanicul controlor Iosif Kaiser şi şeful de atelier — comunistul Teodor Vereş, au controlat în permanenţă calitatea lucrărilor.

Condiţiile bune de muncă, antrenarea în întrecerea socialistă a tuturor mecanizatorilor, urmărirea zilnică şi decadal a rezultatelor obţinute în muncă, consfătuirile de producţie şi popularizarea fruntaşilor, au fost factorii de bază în intensificarea ritmului de reparaţii şi în executarea unor lucrări de bună calitate. Astfel, mecanizatorii din S.M.T. Cefa au putut raporta organelor de partid şi de stat raionale şi regionale terminarea reparaţiilor într-un timp de mai puţin de 30 de zile, adică mai devreme de termen cu mai bine de o lună. In afară de aceasta ei au realizat lucrări de bună calitate şi însemnate economii la piese de schimb.

V. CAZACU

IN ZILELE „LUNII CĂRŢII LA SATE"

CĂRŢI NOI

GH. A. ŞTEFĂNESCU şi V. SEVERIN: Creşterea iepurilor de casă, 122 pag. — 2,30 lei.

* * * Cum s-au obţinut producţii de cîte 60 kg miere pe familia de albine, 68 pag. — 1,25 lei.

* * * Organizarea producţiei de animale în gospodăriile agricole de stat şi gospodăriile agricole colective.

* * * Mărirea producţiei de furaje. 88 pag. — 1,55 lei.

I. DAVIDESCU: Cum a obţinut G.A.S.-Hălchiu producţii mari de cartofi la hectar, 52 pag.— 0,90 lei.

V. NEGOMIREANU: Irigarea porumbului, 76 pag. — 1,40 lei.

Cereţi aceste cărţi la cooperativele săteşti, la secţiile de librărie sau difuzorii de carte din comuna dv.

LIBRARUL din SÎNTANA

Cu Francisc Reinholtz, gestionarul secţiei de librărie din comuna Sîntana, regiunea Crişana, e foarte greu să stai de vorbă, deoarece se află aproape permanent pe teren. Cînd am fost aci, de curînd, şi am întrebat de „librarul comunei", cum mai este numit tovarăşul Reinholtz, mi s-a spus că e plecat cu cărţi la standurile permanente organizate la gospodăriile colective „Viaţă Nouă" şi „Al 2-lea Congres al P.M.R." din comună. Intr-adevăr, l-am găsit pe tovarăşul Reinholtz la G.A.C. „Viaţă Nouă" înconjurat de oameni. Le arăta „noutăţile" cu care venise, le-a vîndut cîteva, apoi s-a dus la cealaltă gospodărie colectivă. Peste vreun ceas deschidea librăria din comună şi primea întîii cumpărători din acea zi.

Am cercetat cu atenţie caietul în care „librarul" notează cererile de consum. Pe o filă era consemnată cererea membrilor gospodăriei colective „Viaţă Nouă", de a se aduce broşurile care tratează despre „creşterea animalelor", şi diferite „sfaturi gospodăreşti".

De la tovarăşul Martin Dumitru, preşedintele cooperativei din Sîntana, am aflat că tov. Reinholtz îşi iubeşte mult munca. El însuşi citeşte numeroase cărţi şi nu arareori e văzut povestind conţinutul lor colectiviştilor.

— Da', mi-a mărturisit oarecum sfielnic librarul. Aşa e. Altfel cum aş putea să recomand cărţile oamenilor noştri? Chiar aseară am terminat de citit — „Un romîn în Africa", volum apărut în Editura Tineretului.

★

La U.R.C.C. Criş există un registru pe coperta căruia scrie: „Difuzarea cărţii". Aci este evidenţiat în mod deosebit tov. Reinholtz. El a difuzat numai în al 2-lea semestru al anului 1960, peste 1.520 de cărţi de literatură şi ştiinţă. Cum procedează el pentru a mări continuu numărul cititorilor? In primul rînd trebuie arătat că şi-a creat o adevărată reţea de difuzori voluntari, în primul rînd dintre şcolarii din comună. El consultă cu cea mai mare atenţie listele bibliografice, trimite centrului de radioficare din comună diferite materiale de informare cu privire la noile cărţi sosite.

Utemistelor Ana Rentz şi A. Einghehart şi altora le-a indicat cărţile necesare participării la concursul „Iubiţi cartea". Pînă acum tinerele au şi citit volumele „Despre sarcinile Uniunii Tineretului" de V. I. Lenin, Momente şi schiţe de I. L. Caragiale, Amintiri din copilărie de Creangă, Povestea unui om adevărat de B. Polevoi, Aşa s-a călit oţelul de Ostrovski. Nu de mult „librarul" comunei a organizat o acţiune intitulată „Să devenim prieteni ai cărţii" în cadrul căreia a ţinut o frumoasă conferinţă despre importanţa cititului cărţii.

Cînd am plecat din Sîntana tov. Reinholtz pregătea o recenzie a broşurii „Sporirea fătărilor duble la oi şi importanţa lor economică" de V. Taftă, pe care urma să o ţină la ambele gospodării colective.

— Săptămîna viitoare, mi-a spus dînsul, voi recenza volumul de poezii al lui Victor Tulbure intitulat „Poet şi ostaş" şi „Cartea stuparului" de T. Bogdan. In 1961 am plănuit, de altfel, să ţin cel puţin o recenzie pe săptămînă, spre a atrage către lumina cărţii un tot mai mare număr de cititori.

ION COŢOI
corespondent

Mai multă atenţie difuzării cărţii în comuna Dobra

Comuna Dobra din raionul Ilia, are o veche tradiţie culturală. Peste puţin timp, bunăoară, vestitul cor de aci va sărbători cea de-a 75-a aniversare. De multă apreciere se bucură în comuna Dobra şi echipa artistică, care are o bogată activitate în cadrul comunei şi chiar în satele megieşe. Nu este mai puţin adevărat că în această comună — vorba unui localnic — fiecare de la mic la mare citeşte, şi încă foarte mult. Şi pentru ca să te convingi de acest lucru e suficient să te abaţi pe la biblioteca din comună care numără peste 5.000 de volume, iar cititori activi ai acesteia, nu mai puţin de 1.200, sînt colectivişti, mecanizatori, elevi. Aci, locuitorii comunei Dobra găsesc cu regularitate cărţi noi, de curînd apărute, din toate domeniile de activitate. Un deosebit merit pentru aceasta îl are şi librăria de pe lîngă cooperativa din comună. Astfel, tov. Maria Oprean, gestionara librăriei a ţinut pînă la data de 24 ianuarie (la această dată a plecat la o şcoală de calificare) o strînsă legătură cu biblioteca comunală, aprovizionînd-o totodată cu cele mai recente cărţi. De asemenea, în vederea unei bune difuzări şi vînzări a cărţii, Maria Oprean a organizat de multe ori standuri şi expoziţii cu vînzarea cărţilor. În cursul lunii decembrie, de pildă, cu prilejul „Lunii Cadourilor" la un stand organizat de Maria Oprean s-au vîndut cărţi în valoare de aproape 500 de lei. După cum se ştie între 15 ianuarie şi 15 februarie se desfăşoară pe întreg cuprinsul ţării „Luna cărţii la sate". Cu acest prilej, cooperativelor săteşti le revine sarcina ca prin mijloacele de care dispun să ia măsurile cele mai eficace în vederea pătrunderii în fiecare casă de ţăran muncitor a cît mai multe cărţi. Asemenea sarcini reveneau şi librăriei din Dobra, deci şi gestionarei ei Maria Oprean. A făcut tov. Maria Oprean ceva în această direcţie? Nu, n-a făcut nimic. „De ce?", am întrebat noi. „Pentru că n-am ştiut nimic în legătură cu „Luna cărţii la sate". Şi într-adevăr aşa stau lucrurile. Pînă la 24 ianuarie, cînd magazinerul cooperativei a adus de la raion afişele şi conferinţa cu „Luna cărţii la sate", nimeni din Dobra n-a ştiut de această acţiune. Abia la data arătată, în 2 sau 3 locuri pe uliţele satului au apărut afişele special tipărite pentru „Luna cărţii la sate". Cît priveşte organizarea de standuri, de expoziţii cu cartea, de acţiuni pentru crearea de biblioteci personale ale dobrăienilor, conferinţe, de recrutarea de difuzori voluntari ai cărţii, precum şi de alte acţiuni menite să contribuie la buna difuzare şi vînzare a cărţii în rîndul locuitorilor din Dobra, nici vorbă.

Aceste sarcini îi revin însă de acum încolo noii gestionare, tov. Letiţia Bernard, numită în această funcţie odată cu plecarea Mariei Oprean la şcoală. Ajutată de conducerea cooperativei, tov. Bernard va trebui ca în puţinele zile ce-au mai rămas pînă la închiderea „Lunii cărţii la sate" să ia toate măsurile în vederea difuzării a tot mai multe cărţi în rîndul locuitorilor din comună. Posibilităţi pentru aceasta sînt destule. În comuna Dobra există o gospodărie colectivă, un S.M.T. cu oameni dornici să-şi însuşească cît mai multe învăţăminte din slova cărţilor.

GH. B.



La biblioteca din comuna Adunaţii Copăceni, raionul Giurgiu, înzestrată cu peste 3.600 de volume, vin în fiecare zi numeroşi tineri şi vîrstnici pentru a împrumuta diferite cărţi literare şi ştiinţifice. În fotografie: bibliotecara Elena Pavel împreună cu cîţiva cititori.

Foto: AGERPRES

Patru oameni pentru... nimic

După prezentarea dării de seamă s-a dat cuvîntul colectivistului Nicolae Boală ca să prezinte raportul comisiei de revizie al cărei preşedinte este.

A fost un raport foarte scurt şi foarte sărac în aprecieri şi concluzii.

Explicaţia? Aveam s-o aflu puţin mai tîrziu.

— Am făcut doar două revizii la brigada piscicolă — mi-a spus tovarăşul Boală. Altceva... nimic.

O bună bucată de vreme după alegerea comisiei de revizie, aici la gospodăria colectivă din Rast, cei trei tovarăşi care o formează au aşteptat să vină cineva de la sfatul popular raional să le dea ceva îndrumări.

— Şi nu le-aţi primit?

— Păi, tovarăşul Secu a fost pe aici, dar călător, tovarăşul Ionescu ne-a vizitat prin vară, dar tot grăbit. A venit prin noiembrie şi tovarăşul Iordan, care — de ce să zic altcumva — şi dînsul se grăbea.

Cam atît am putut afla despre ajutorul dat de inspectorii contabili ai sfatului popular raional Băileşti, comisiei de revizie din Rast.

În afară de cei trei a mai venit încă unul, şeful contabil Mircea Şerbănescu, de la Intreprinderea Vinalcool. Şi el avea sarcina să ajute comisia de revizie.

— Măcar tovarăşul Şerbănescu v-a ajutat?

— N-a putut să ne ajute că-i... de aici, din sat. A venit cu cursa de dimineaţă şi a plecat cu a de prînz. Se vede c-o fi avut ceva treburi pe acasă.

Gospodăria din Rast şi multe altele din raionul Băileşti stăpînesc valori de milioane de lei. Felul cum sînt îngrijite bunurile obşteşti, administrarea şi buna lor folosire, toate acestea constituie îndatoriri ale comisiei de revizie.

Fireşte, comisia aleasă de adunarea generală ar fi putut face mai mult chiar şi în aceste condiţii — gospodăria are instrucţiuni care prevăd sarcini precise pentru comisiile de revizie. Lipsa inspectorilor contabili de la raion rămîne totuşi evidentă, deoarece una din îndatoririle acestor tovarăşi este tocmai instruirea şi sprijinirea comisiilor de revizie. Sînt doar inspectori contabili. De ce a fost nevoie să se perinde prin Rast 4 oameni? N-ar fi fost mai bine ca măcar unul dintre ei să fi rămas în gospodărie 2—3 zile, dar în aşa fel încît rostul venirii lui să aibă o explicaţie?

T. CERNEANU

CEACUL de ieri, de azi, de mîine

O duminică cum n-a mai fost alta

Duminică de august cu cer senin şi soare dogoritor. Băltărețul, puternic peste noapte, încetase înspre ziuă să mai bată. Părea că și natura, părtașă la încleștarea omului cu pămîntul, se odihnește la rîndu-i.

Omului de la țară îi place ca duminicile să mai zăbovească în pat; cînd mugetul vacii nemulse și neadăpate nu-i mai dă pace, se scoală femeia. Ațîță mai întîi focul în vatră și pune pe pirostrii ori în cîrlige ceaunul de fontă sau de aramă cositorită. Cînd mămăliga aburește sub ștergar și laptele crește în ceaun se scoală și bărbatul, bucuros că-i duminică, că-i vremea frumoasă, că va ciopli fără grabă un lemn, va cîrpi un gard și își va odihni cu treburi de acestea ușoare mădularele obosite de munca grea din timpul săptămînii.

În duminica de august despre care vorbim, în satul Ceacu lucrurile s-au petrecut însă altfel decît ca de obicei. Cumpenele fîntînilor au scîrțiit înainte de a se lumina. S-au aprins dis-de-dimineață focurile în vetre. Oamenii au mîncat grăbiți și — fără să caute ceva de dres prin gospodărie — au ieșit pe la porți, căutîndu-se. Au vorbit ba despre una, ba despre alta, evitînd cu grijă să discute despre ceea ce îi scosese o dată cu răsăritul soarelui în șosea, ceea ce îi adunase cîte trei-patru la un loc, ceea ce le umplea de fapt gîndurile. Gîndind ceva și vorbind despre totul altceva, fiecare era, în felul său, un Ilie Moromete.

Către ora opt, grupurile s-au îndreptat spre marginea dinspre Călărași a satului. Acolo, în casa ce aparținuse unui fost mare exploatator, urma să fie inaugurată gospodăria colectivă „Ghiorghi Dimitrov". La sărbătoarea primelor 75 de familii din Ceacu care se uneau în gospodăria colectivă a ținut să ia parte tot satul. Gospodăria colectivă din Ceacu era a doua care se năștea în fostul județ Ialomița. Poate că în ziua aceea — 21 august 1949 — Marin Preda, autorul „Desfășurării", l-a întîlnit pe Deiu Traian, i-a văzut cămașa cîrpită cu petice rupte din singura bluză a nevestei-si și l-a creat pe Ilie Barbu. Sau poate că model pentru eroul său i-a fost Ion Caraslav care în ziua inaugurării a îmbrăcat pantaloni de împrumut — peticiți și ei.

Străbătînd anii

În 1949 ce puteau aduce în gospodărie Deiu, Caraslav, Bădiță și alții ca ei în afară de pămînt? Munciseră ani de-a rîndul pentru cei cu avere și abia dacă agonisiseră cu ce să-și țină zilele. N-aveau vite, n-aveau unelte, n-aveau car sau căruță. Așa că gospodăria a pornit la drum cu 360 de ha de pămînt, cîteva atelaje, două scroafe și o vacă. Fondul de bază era de numai 176.000 lei.

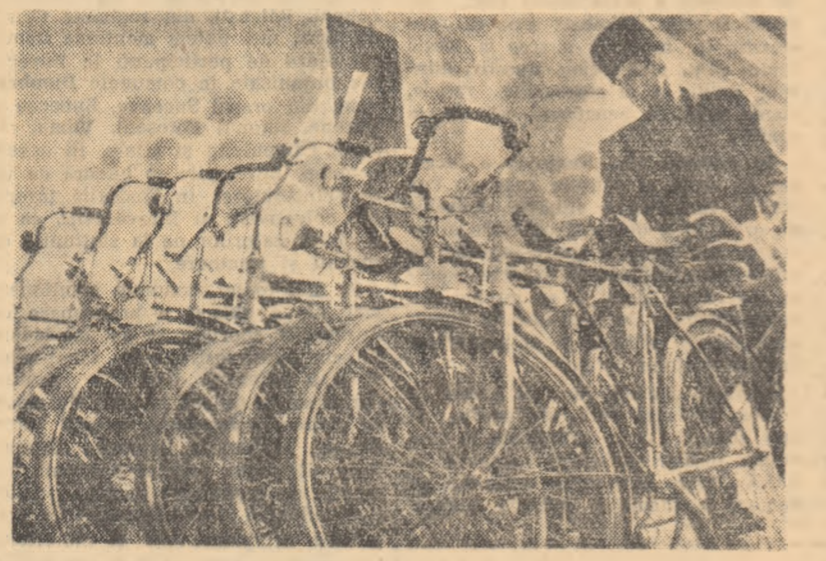
Un recent cronicar al satului a scris într-o încercare de monografie că „gospodăria avea puțină avere, dar, în schimb, membrii ei aveau multă voință de a munci". Cît se poate de adevărat. Îndrumați de organele de partid, comuniștii au priceput primii dintre colectiviști, că în muncă dîrză și sporirea averii obștești stă bunăstarea, iar aceasta îi va aduce alături de ei, în gospodărie, pe toți locuitorii satului. Rodul acestei înțelegeri iată-l, exprimat concis, într-un tabel. Cel de sus.

ANUL	FONDUL DE BAZĂ în lei	VENIT TOTAL BĂNESC	SUMA DE BANI REPARTIZATĂ LA ZIUA-MUNCĂ	VALOAREA ZILEI-MUNCĂ în lei	FAMILII	SUPRAFAȚA în ha
1949	176 000	-	-	-	75	360
1951	349411	481 623	133.973	18	168	520
1952	1 159 000	782 828	338 173	20	371	1685
1953	1.202 000	1 501 656	566 252	25	390	1739
1957	2 181 000	2 768 593	1 773 453	37	498	2252
1960	5.784 927	8.245 478	5.342 974	40	928	3848

Semnificația cifrelor și corelația dintre ele sînt clare. Socotim necesară doar precizarea. În 1960, cifrele de pe ultimele două coloane și-au încetat creșterea: satul e colectivizat în întregime. Cu atît mai spornic vor crește însă celelalte cifre. De ce?

Să răspundem la această întrebare. Dacă n-ar fi devenit prea mare și complicat, tabelul amintit ar mai fi cuprins înaintea fondului de bază și vreo 10—20 de rubrici cu rezultatele imediate, directe, ale muncii: producțiile la hectar. Colectiviștii din Ceacu le-au sporit an de an.

Cînd au planificat producțiile pentru 1960, colectiviștii au avut în vedere condiții climatice normale. Anul, după cum îl știm, n-a corespuns așteptărilor. Frig tare și multă umezeală cînd era nevoie de căldură, lipsă de precipitații cînd culturile aveau nevoie de ploi. În asemenea condiții neprielnice, colectiviștii au produs la ha mai mult decît și-au propus. Cu cît? Iată: cu 239 de kg. la grîu, cu 200 de kg la porumb boabe, cu 132 de kg la floarea-soarelui, cu 2.000 de kg la cartofi. Șirul acesta l-am putea continua cu zeci de exemple. Din multele culturi ale gospodăriei ne mai oprim însă doar la două: roșiile și porumbul pentru siloz. Producțiile planificate au fost depășite doar cu 3.000 de kg la porumb pentru siloz și cu 100 de kg la roșii. Vi se pare puțin? Și nouă ni s-a părut puțin mai înainte de a afla că producția medie planificată fusese pentru fiecare cultură de 40.000 de kg.


Deocamdată un rastel cu biciclete. În doi, trei ani și motoretele se vor număra cu sutele

Aminteam la început de cele 2 scroafe și o vacă pe care le avea gospodăria la înființare. Sînteți curioși să știți cîte are acum? Indiferent de ce veți răspunde, noi vă spunem: la fiecare sută de ha gospodăria posedă: 12 taurine, 47,1 ovine, 19 porcine. În tabel aveți suprafața gospodăriei. Înmulțiți și veți afla că gospodăria are peste 460 de taurine. Mai mult de jumătate din numărul acestora sînt vaci de lapte. Gospodăria are și foarte mulți cai. Parcă prea mulți față de nevoi. Avem însă convingerea că o să reducă numărul acestor animale puțin utile acum cînd, în afara celor 5 camioane proprii, gospodăria este deservită și de 14 tractoare ale S.M.T.-ului din apropiere.

Intr-o zi de noiembrie

...Era în 1954. Gospodăria crescuse. Colectiviștii munceau laolaltă 1.910 ha, mulți își făcuseră case noi, spațioase. Aveau cu ce. Valoarea zilei-muncă depășise 30 de lei. În fiecare casă exista difuzor, unii începuseră să-și cumpere mobilă și aragaze. Hotărît lucru, satul și viața multor oameni din comună nu mai arăta ca în urmă cu cinci ani. Ceva însă continua să fie la fel ca în trecut: iluminatul. „E timpul să renunțăm la lampa cu gaz" — au hotărît comuniștii într-o adunare de partid. Adunarea generală a colectiviștilor a susținut hotărîrea.

Peste o săptămînă delegatul gospodăriei cobora în gara Moinești. Generatorul uzinei electrice a industrialului oraș moldovean — iluminat de acum printr-o rețea de înaltă tensiune — a fost urcat în vagon și trimis la Ceacu. Un alt delegat a adus, de la Cîmpina, dinamul. Peste cîteva luni amîndouă erau instalate în clădirea nou construită a uzinei electrice din curtea gospodăriei. Totul costase 275.000 de lei.

De lumină electrică nu se putea vorbi însă. Rețeaua încă nu exista. Era nevoie de stîlpi și sîrmă de aramă. De unde toate acestea? Președintele gospodăriei a mers la Călărași, a vorbit cu primul secretar al raionului de partid. Acesta a telefonat la regiune și peste cîtva timp atelajele gospodăriei aduceau de la gară coloșii pe care colectiviștii i-au fixat apoi în gropi de-a lungul ulițelor satului. O echipă de electricieni, venită de la București, întindea sîrmele, alta trăgea firele în casele colectiviștilor. Către sfîrșitul toamnei totul era gata. Și dacă becurile electrice au fost aprinse pentru prima dată în ziua de 7 Noiembrie, faptul n-a fost întîmplător. Colectiviștii ținuseră și reușiseră să sărbătorească 37 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie aprinzînd pe ulițe și în case lampa lui Ilici.

De curînd, într-o seară, am vizitat cîteva case. La intrare — contoarul și tabloul de siguranță. Becuri în fiecare cameră, prize pînă și în bucătărie. Cînd își făcuseră instalația, oamenii avuseseră în vedere multiplele întrebuințări ale energiei electrice.

Nepoți și bunici

E greu să redai istoria gospodăriei colective filă cu filă. Permite-ne, cititorule, să întoarcem mai multe deodată.

...Vara lui 1960. În același timp, două evenimente. Ultimele 70 de familii din sat au intrat în gospodărie. Tot atunci gospodăria colectivă inaugura un frumos așezămînt social: grădinița de copii. Obiectivul aparatului de fotografiat nu a putut s-o prindă în întregime.

De cînd răsare primul ghiocel și pînă cînd fulgii de zăpadă acoperă cîmpul, peste două sute de copii pînă la vîrsta de 7 ani primesc îngrijire și educație alese. Gratuite sînt jucăriile cu care îi vedeți jucîndu-se, gratuite sînt și cele patru mese pe care copiii le servesc zilnic la grădiniță.

I-am găsit la grădiniță pe nepoții lui Deiu Marin. Bunicul, cu părul alb ca neaua, i-a dat în primire educatoarei și, ca omul pe care vîrsta nu-l mai zorește după treburi, a mai zăbovit puțin.

— Șapte copii am avut. Iar toți șapte aveau o singură căciulă. Cînd da frigul ieșeau cu rîndul din casă. Toți dormeau pe o singură rogojină. Sătui nu știu să fi fost vreodată.

Ne-am despărțit de bătrîn, în timp ce căuta să șteargă neobservat o lacrimă ce i se furișa printre gene.

— Să fiți cuminți — le-a strigat el copiilor fără să fie nevoie ci doar așa ca să zică ceva și să-și ascundă tulburarea. Cu pași domoli, de om bătrîn, muncit peste măsură, s-a îndreptat agale spre casă. Seara aveam să-l întîlnim din nou la grădiniță. Își lua nepoții.

O nouă instituție: Agenția C. E. C.

S-a înserat și la sediul gospodăriei oamenii au început să se rărească. Doar în biroul președintelui mai sînt cîțiva. Se pare că-i o seară de aduceri aminte. Peicu Ion povestește cum prin '40, era să piardă și bruma de pămînt pe care o avea. Cumpărase cu bani de împrumut, un cal în locul celui care-i fusese luat la rechiziții. La datorie s-au adăugat dobînzile. Pentru că nu avea bani să plătească, banca i-a scos pămîntul la licitație. Toți cei care erau de față avuseseră aceleași necazuri. Ba lui Flenghea Gheorghe, banca apucase să-i vîndă parte din pămînt.

Pe Flenghea l-am cunoscut în aceeași seară. El s-a convins mai greu și a intrat abia în 1957 în gospodăria colectivă.

I-amintim de pățania cu banca și îi cerem amănunte. Ezită să ni le dea. În schimb ne flutură pe dinainte un libret C.E.C.

— Îl vedeți, sînt înscrise în el cîteva mii.

— Cîte, îl întrebăm noi curioși.

Surîde...

— Se pare că ați uitat: C.E.C.-ul păstrează secretul operațiunilor...

De la gospodărie aflăm că Flenghea a primit anul trecut 17.600 de lei în numerar. Vreo 15.000 de lei a primit Cîrjilă Ion. Ilie Ioana — tot atît. Alții au primit și mai mult. În total, gospodăria a repartizat colectiviștilor 5.342.974 de lei în numerar, iar C.E.C.-ul a fost solicitat să-și deschidă o agenție în sat. Este și aceasta o grăitoare dovadă a bunăstării? Desigur.

Preocupări de azi

Pe cei mai tineri cetățeni ai satului îi găsești — cum e și normal astăzi — la maternitate. Cînd am vizitat-o, maternitatea avea șase locatari. Alți șase abia o părăsiseră. Zaharescu Zoia e de o vîrstă cu August. S-a născut în anul Eliberării. Zoia e mamă. Cel mai tînăr locuitor al satului — o fetiță — e copilul ei. Mama și fata erau sănătoase, ca toți cei născuți în ultimii ani, sub asistența medicală.

Nici grija pentru cei mari nu-i mai mică. Dispensarul e deservit de doi medici, plus alt personal sanitar. Pe lîngă doctorii permanenți, în Ceacu, care nu avea în trecut nici măcar un felcer, lucrează de trei luni o comisie de medici. A venit cu aparate radioscopice, cu utilaj de laborator și cu tot ce mai e nevoie pentru un control complet al stării sănătății populației.

Copii pînă la 14 ani primesc gratuit medicamente. În sat funcționează și un punct farmaceutic.

Doctorița Popovici Florica e tînără. Colectivistele îi deschid ușa dispensarului și atunci cînd nu au nevoie de asistență medicală. Unele trec numai ca s-o vadă, altele ca să-i ceară sfatul. Dar pentru cîte și cîte alte lucruri nu vin femeile la doctoriță!

Florica Popovici e cunoscută pentru bunul gust și eleganța cu care se îmbracă. Așa că nu-i de mirare că femeile din sat o consultă și asupra modei. Deunăzi, Irina Teodorescu a venit la dispensar aducînd cu dînsa și croitorul. Vroia să se îmbrace la fel ca doctorița.

În satul unde altădată oamenii purtau haine peticite pînă și în zilele de sărbătoare, unde cei șapte copii ai lui Deiu aveau o singură căciulă, capătă drepturi de stăpîn — eleganța. Odată cu creșterea bunăstării, eleganța devine o trăsătură a satului vremii noastre.




Grădinița de copii văzută... din stradă și... din interior

Într-o casă ca multe altele

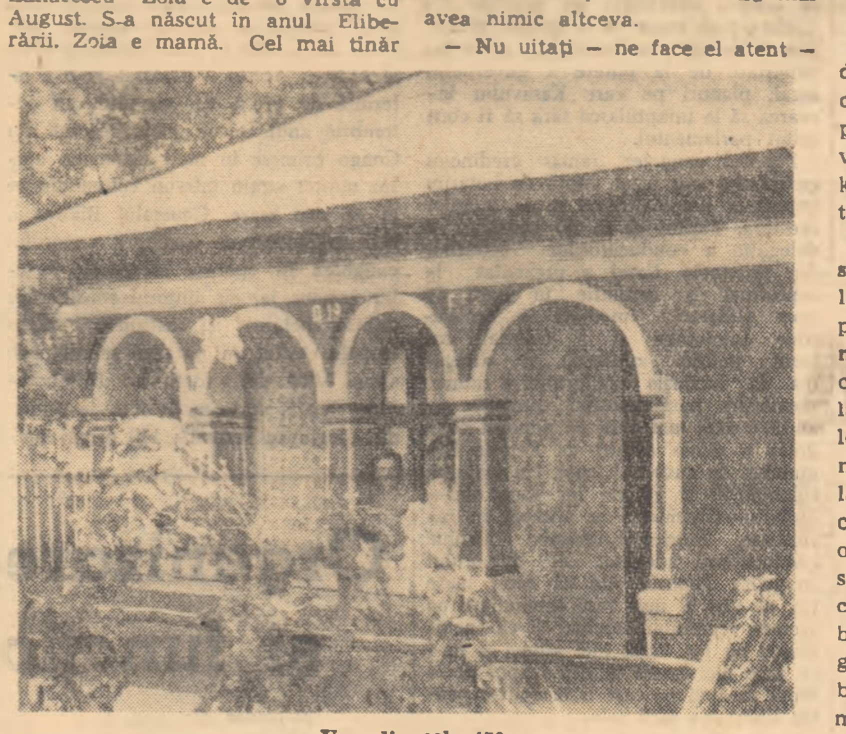
Oamenii din Ceacu au devenit pretențioși. Își vor moderne și casele. Să-l luăm, de exemplu, pe Gheorghe Anghel. În toamnă și-a terminat casa. Casă mare, cu patru camere și dependințe, acoperită cu tablă zincată. În ianuarie a desfăcut balconul. Fusese într-o excursie prin țară și văzuse un balcon mai frumos.

Am admirat exteriorul casei și am vrut să-i vedem încăperile. Ca să fim sinceri, bănuiam că — cheltuind mult cu casa — înăuntru n-o să prea avem ce vedea. Ne-am înșelat însă. Mobilă nouă în fiecare cameră, pe jos covoare, mașină de cusut într-una din ele, aparat masiv de radio într-alta, aragaz cu patru ochiuri, cuptor și grătar la bucătărie.

— În vara asta îmi cumpăr frigider.

Anghel Gheorghe a intrat în gospodărie în 1952 cu 10 ha de pămînt; era țăran cu gospodărie mijlocie. Am căutat să vedem ce are în gospodărie de cînd își muncea pămîntul de unul singur. În afară de un coteț pentru porc — pe care-l va dărîma în primăvară — nu mai avea nimic altceva.

— Nu uitați — ne face el atent — că n-a fost un an în care să nu am cel puțin șapte sute de zile-muncă.


Una din cele 450

Pe drumurile patriei

Trebuie s-o spunem din nou: oamenii din Ceacu au devenit pretențioși. Altădată mulți dintre ei nu ieșeau din vatra satului decît atunci cînd erau luați la oaste. Acum elegantele autobuze ale O.N.T.-ului îi poartă pe șoselele patriei în munți, la mare. Și nu se simt de loc stingheriți cînd — la Brașov — iau masa la restaurantul Carpați și dorm la hotelul Postăvarul.

— Abia acum de cînd statul e condus de partidul comuniștilor, țara e a noastră, a celor ce muncim, spun ei.

— Am văzut de curînd Doftana — ne spuneau Gheorghe Anghel și Iancu Dumitru. La două-trei ore după aceea am văzut Peleșul. Cît contrast și cîte am înțeles din aceste vizite e greu de redat prin cuvinte. Deoparte, Doftana cu celulele întunecoase, reci ca gheața, cu lanțuri și cătușe grele; aici erau supuși exterminării cei mai buni fii ai poporului, conducătorii noștri de astăzi. De altă parte, Peleșul, cu încăperi îmbrăcate în mătăsuri, cu încăperi poleite cu aur. In tot acest imens palat, se lăfăia — înconjurat de slugi — un singur om: regele— cel mai mare dintre moșieri.

— Curînd o să mai trimitem să vadă Peleșul și Doftana încă 170 de colectiviști. Tineri mai cu seamă. Și ei trebuie să cunoască trecutul — ne spunea tov. Peicu.

În excursia făcută, colectiviștii din Ceacu au vizitat și gospodăriile colective din Hărman și Hălchiu. Și o să vă pară de necrezut, dar — văzîndu-le — multimilionarii din Ceacu nu s-au mai arătat atît de mulțumiți de realzările unității lor. La Hărman au văzut vaci care au dat în medie peste 3.000 de litri de lapte. La ei sub 2.000. Colectiviștii din Hărman mulgeau vacile cu aparate electrice, iar laptele, fără să ia contact cu aerul, mergea prin conducte în aparate frigotehnice. La Hălchiu i-a impresionat sera. În decembrie cînd au vizitat-o se culegeau roșiile.

— Ce-am văzut e musai să facem și noi. Avem, ce-i drept, recolte mari în cîmp, vite multe și frumoase, dar asta nu-i de-ajuns.

Tot mai sus...

Am ajuns așadar la preocupările de viitor ale colectiviștilor din Ceacu. Am răsfoit cu dînșii planul de producție. La toate culturile au prevăzut recolte medii mari: 2.000 de kg la grîu, 3.000 la porumbul pentru boabe, 50.000 la cel pentru siloz.

Un însemnat pas înainte va face sectorul zootehnic. În prezent, colectiviștii obțin zilnic 8 litri de lapte pe cap de vacă. Dacă vor rămîne numai la producția asta și tot vor obține în jur de 2.400 de litri de lapte pe an. Și-au mai propus colectiviștii să sporească producțiile medii de anul trecut cu 26 de litri la lapte de oaie, cu cinci purcei pe cap de scroafă etc. Va spori totodată numărul animalelor și al păsărilor. O nouă graniță va fi trecută. Este vorba despre veniturile bănești care vor depăși cu mult granița celor 9.000.000, iar fondul de bază va crește și el cu aproape un milion. Încă zece construcții zootehnice, între care două îngrășătorii de porci, o maternitate de scroafe, două saivane, două coteţe de păsări și două grajduri de bovine se vor adăuga celorlalte zeci de obiective pe care, în parte, vi le prezintă fotoreporterul nostru. În ultima zi a lui ianuarie zeci de căruțe au mers pe Iezerul Călărașilor să aducă cele 10.000 de maldăre de stuf tăiate și pregătite pentru acoperirea construcțiilor.

Lupta pentru îndeplinirea noului plan, este de altfel generală. Să-i luăm, de exemplu, pe cei 280 de colectiviști din brigada legumicolă. Pe cei mai mulți i-am găsit semănînd în răsadnițe, ceilalți — să nu vă mire faptul — țeseau rogojini din paie de secară. Mai practice, mai rezistente și în același timp mai ieftine cu 18 lei la bucată decît rogojinile de papură. Pascu Vasile, brigadierul, socotește necesare unele lămuriri.

— Grădina are în plan să aducă 2.000.000 de lei venit bănesc. M-am sfătuit cu brigada și am băgat de seamă că putem obține 3.000.000 de lei. Am început lupta pentru obținerea lor. Legume cît mai timpurii cu cheltuieli mici — acesta-i secretul.

★

Sînt harnici grădinarii gospodăriei din Ceacu. Și pricepuți sînt. Consătenii lor știu foarte bine lucrul acesta. E și motivul pentru care mulți din cei propuși candidați în alegerile de la 5 martie sînt legumicultori.

Stăm de vorbă cu cîțiva dintre ei. Zaharia Petre și Bădiță Mihai, oameni trecuți de 50 de ani, își cunosc bine satul.

— S-au făcut multe. Ce s-a făcut ați văzut și dvs. Ați aflat poate și cum trăiesc oamenii. Numai în anii din urmă s-au construit în comună 450 de case, 240 de familii și-au cumpărat aparate de radio, aproape 500 biciclete și motorete, iar 250 de familii — garnituri complete de mobilă. Ne-au mai rămas însă și destule de făcut: o casă de cultură cu etaj, baie comunală, sală de dans pentru tineri, costume pentru echipa de jocuri naționale. Aflați că toate acestea le vom face în 1961.

Se vor putea realiza toate acestea într-un an? Președintele și contabilul gospodăriei au demonstrat cu creionul în mînă: da, se pot realiza. Gospodăria e puternică, satul așișderea. De altfel, trebuie să știți că unul din obiective este și realizat la ora cînd apar aceste rînduri. Ieri echipa de dansuri a căminului cultural și-a primit costumele. 16 cu toate; le-a cumpărat gospodăria.

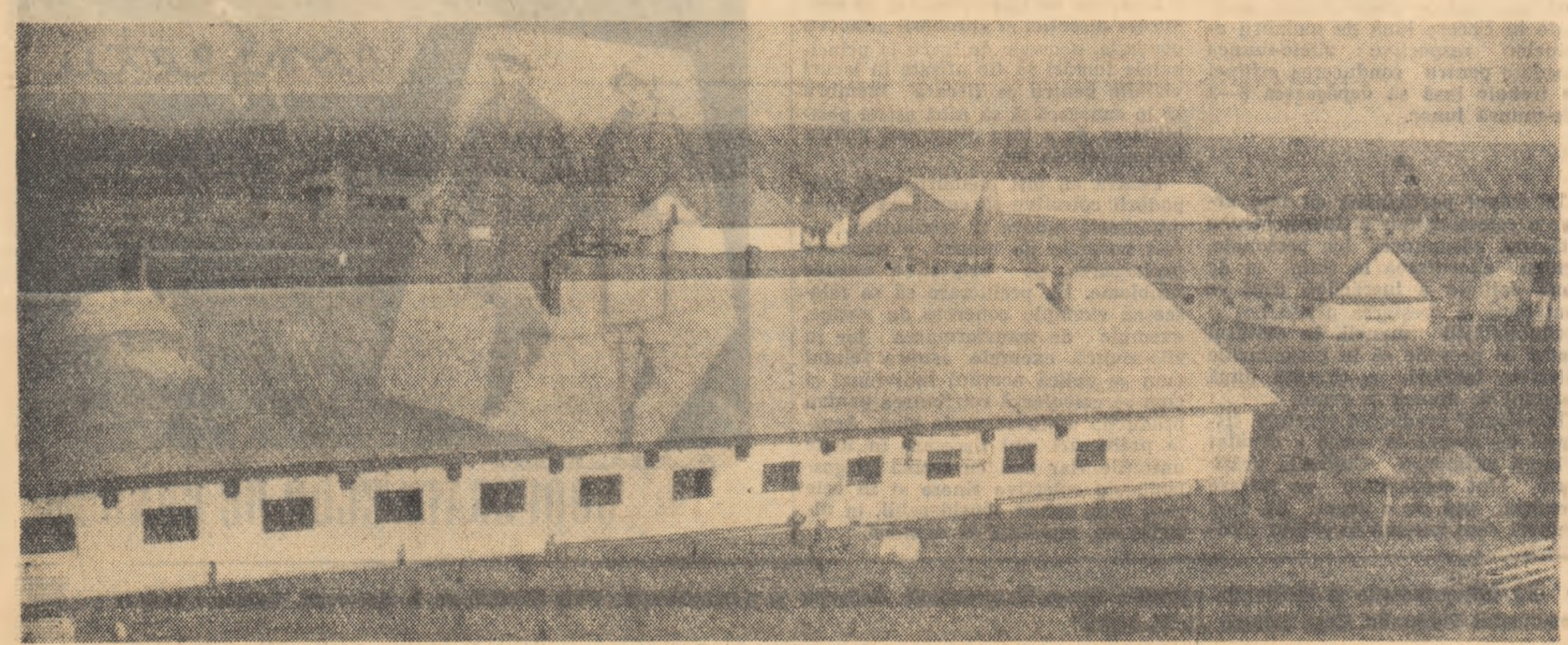
O primă cerere a alegătorilor a și fost, așadar, satisfăcută.

★

Părăsim Ceacu seara. De departe satul se vede scăldat feeric în lumina becurilor electrice.

Încercăm să ni-l închipuim după patru ani, și — drept să spunem — nu reușim. Cert este că pînă în 1965 gospodăria colectivă va depăși noi granițe. Fondul ei de bază va fi de zece, iar veniturile de circa cincisprezece milioane. Aceste cifre ne spun cum va arăta satul, cum vor trăi oamenii lui peste patru ani.


După orele de muncă, cu aparatul de fotografiat la familia N. Belciu


Un mic colț dintr-un mare complex

Pagină realizată de:

M. CALIANU și ION GHEORGHIU

Din Uniunea Sovietică

Noi filme agricole

„Irigarea culturilor de legume şi cartofi"

Pentru obţinerea unui singur kilogram de legume se consumă 100 kg. de apă. Deosebit de grea este alimentarea cu apă a uriaşelor cîmpuri ale sovhozurilor cultivatoare de legume şi cartofi din zonele marilor oraşe industriale ale Uniunii Sovietice.

Noul film de popularizare a ştiinţei „Irigarea culturilor de legume şi cartofi" prezintă experienţa gospodăriilor agricole din diferite regiuni ale U.R.S.S. care aplică metode mecanizate de irigare a culturilor de legume şi cartofi.

Staţiunea de pompare de la Inguleţ, alimentată cu energie de Uzina hidroelectrică de la Kahovka, pompează în fiecare secundă pe ţevi 35 metri cubi de apă pentru cîmpurile cultivate cu legume. Aceasta se numeşte irigare pe brazde. În multe gospodării agricole se foloseşte metoda de irigare a legumelor pe brazde şi în terase. Ea permite să se mecanizeze lucrările de însămînţare şi întreţinere între rînduri a culturilor, reduce numărul brazdelor de irigaţie şi consumul de apă.

Cea mai bună metodă de irigaţie este, însă, ploaia artificială. Filmul prezintă construcţia şi modul de întrebuinţare a noilor maşini şi instalaţii sovietice de produs ploaie artificială, fiecare din acestea înlocuind munca a cel puţin 15 oameni.

Un efect şi mai mare îl dă irigarea cu ajutorul staţiunii de pompare plutitoare, care este deservită doar de un singur om.

Irigarea este bine organizată şi pe teren acoperit, în răsadniţe, mai cu seamă în regiunea Moscovei. Cultivarea legumelor pe teren acoperit, cu irigarea şi îngrăşarea suplimentară simultană a plantelor, asigură producţia acestora în tot cursul anului. Locuitorii marilor oraşe capătă legume proaspete şi iarna, şi la începutul primăverii.

Irigarea face să sporească recolta de 1,5—2 ori. În prezent fiecare legumicultor cultivă pînă la 100 tone de legume, ceea ce înseamnă de patru ori mai mult decît înainte.

★

Uniunea Sovietică a întrecut Statele Unite ale Americii în producţia globală de lapte şi unt. În prezent se pune sarcina să se ajungă din urmă S.U.A. şi în producţia de carne. În anul 1959, primul an al septenalului, s-au obţinut în U.R.S.S. 8,6 milioane tone de carne. Pînă la sfîrşitul septenalului această cifră poate fi triplată, ajungîndu-se pînă la 20—21 milioane tone de carne pe an.

Cum se poate ajunge aici? În primul rînd cu ajutorul acelor ramuri ale creşterii animalelor care dau produse de carne într-un răstimp scurt — creşterea păsărilor şi creşterea porcilor. Acestei probleme îi sînt consacrate două noi filme de popularizare a ştiinţei, recent realizate.

„Creşteţi pui de carne"

Aşa se numeşte un film în culori produs de laboratorul cinematografic „Progres-Film" şi prezentat la Expoziţia realizărilor economiei naţionale de la Moscova.

Dar de ce să se crească pui de carne? S-ar părea că găinile dau mai multă carne. Iată răspunsul: în primele trei luni de viaţă puii sporesc mai repede în greutate şi întreţinerea lor costă mai ieftin decît în lunile următoare.

Filmul menţionat mai sus arată cum se cresc puii de carne, aşa zişii broileri, în colhozurile şi sovhozurile din regiunea Moscovei, R.S.S. Moldovenească şi Gruzia.

„Noutăţi în domeniul creşterii porcilor"

Dintr-o clădire încăpătoare şi luminoasă ies nişte porci. Porcii se plimbă prin ocol, respiră aer curat şi se duc la masă.

Nu, nu e o glumă! Tabloul acesta poate fi văzut în sovhozurile de frunte din Ţara Sovietică.

Vechiul sistem de întreţinere şi hrănire a porcilor în boxe s-a perimat. E limpede: cu cît sînt mai multe boxe, cu atît e mai grea munca îngrijitorului de porci, cu atît mai mult timp îi ia lui curăţirea boxelor şi hrănirea porcilor. În afară de aceasta, despărţiturile dintre boxe ocupă mult spaţiu util.

Care e soluţia? Vechile construcţii pentru porci pot fi transformate pentru stabulaţia liberă a porcilor. În loc de boxe e o singură încăpere, în care încap de patru ori mai mulţi porci. Aceasta permite să se mecanizeze adăparea şi hrănirea porcilor, curăţirea încăperii.

Se construiesc şi localuri noi, tip, mecanizate, proiectate de Institutul unional de mecanizare a agriculturii. Aici, doi îngrijitori, care sînt şi mecanizatori, îngrijesc... două mii cinci sute de porci!

Toate acestea pot fi văzute în filmul „Noutăţi în domeniul creşterii porcilor", realizat de studioul cinematografic „Mosnaucifilm".

Economia S.U.A. în greu impas

In ziua de 30 ianuarie, John F. Kennedy, preşedintele S.U.A. a citit la şedinţa comună a celor două Camere ale Congresului S.U.A. „Mesajul cu privire la starea Uniunii". În mesajul său, Kennedy a arătat că situaţia actuală a economiei S.U.A. stîrneşte îngrijorare El a spus, în continuare, că preia conducerea ţării după o perioadă de declin economic care a durat 7 luni, după o perioadă de slăbire a activităţii economice, care a durat trei ani şi jumătate, după o perioadă de scădere a ritmului de dezvoltare a economiei, care a durat şapte ani şi după o perioadă de reducere a veniturilor fermierilor, care a durat nouă ani. „Niciodată încă, de la marea depresiune, nu a existat un număr atît de mare de falimente în lumea de afaceri. Incepînd din 1951, venitul fermierilor s-a micşorat cu 25 la sută. Dacă nu luăm în considerare o perioadă scurtă din anul 1958, numărul şomerilor care primesc ajutoare de şomaj este în prezent cel mai mare din istoria ţării noastre", a subliniat Kennedy.

In continuare el a spus că din primăvara anului 1960, investiţiile de capital în economie scad continuu. Construcţiile sînt în declin. Numărul automobilelor nevîndute a crescut la un milion. A crescut şi creşte mereu numărul şomerilor. Preţurile continuă să crească, ceea ce face ca foarte mulţi americani să aibă în prezent mai puţini bani pentru a cumpăra mărfurile care în prezent îi costă mai scump.

Kennedy a mai arătat că deficitul balanţei de plăţi a S.U.A. a crescut în ultimii trei ani cu 11 miliarde de dolari, iar valoarea rezervelor de aur ale S.U.A. scăzute în ultimii ani, se cifrează la 5 miliarde dolari.

„Se crede, a spus Kennedy, că în condiţiile actualei politici, deficitul va fi în 1961 de 2 miliarde dolari".

„Dar nu numai balanţa noastră internaţională de plăţi este dezechilibrată, a spus în continuare Kennedy, bugetul federal curent pe anul financiar 1961 se va încheia cu siguranţă cu un nou deficit..."

In ceea ce priveşte situaţia construcţiilor de locuinţe, preşedintele S.U.A. a spus, că este, de asemenea, dezastruoasă. „25 milioane de americani continuă să trăiască în locuinţe necorespunzătoare".

Două milioane de copii nu au unde să înveţe carte fiind lipsă de şcoli, 90.000 de profesori sînt insuficient pregătiţi, o treime din absolvenţii şcolilor medii — cei mai buni — nu pot să înveţe mai departe, din lipsă de posibilităţi băneşti.

Kennedy a arătat că numărul crimelor săvîrşite în S.U.A. este foarte mare. „Faptul că unii dintre concetăţenii noştri americani sînt lipsiţi de drepturile lor constituţionale din cauza originei rasiale — cu prilejul folosirii drepturilor electorale şi în alte domenii — apasă pe conştiinţa ţării şi face ca opinia publică mondială să ne acuze că democraţia noastră nu a justificat marile speranţe legate de moştenirea noastră naţională", a spus el.

Mesajul preşedintelui S.U.A. a scos în evidenţă şi faptul că analiza făcută în ultimele 10 zile arată că în fiecare dintre domeniile importante ale economiei americane, valurile crizei cresc.

Vorbind despre politica promovată de S.U.A. în Laos, Congo, America Latină şi Europa, Kennedy a arătat că situaţia în acest domeniu este grea. El a fost nevoit să arate că S.U.A. a avut o serie de insuccese în Laos, în Congo, în Europa, că la N.A.T.O. sînt neînţelegeri şi că această organizaţie şi-a arătat neputinţa de a rezolva problemele ce-i stau în faţă.

„Pentru ca să facem faţă numeroaselor probleme, pentru a ne îndeplini rolul la care nu putem renunţa pe arena internaţională, a declarat Kennedy în continuare, trebuie să revizuim şi să reevaluăm întregul nostru arsenal de mijloace militare, economice şi politice. Un lucru nu trebuie să-l pună în umbră pe celălalt. In primul rînd trebuie să ne întărim mijloacele militare".

In problema dezarmării, Kennedy a declarat: „Am luat deja măsuri pentru a coordona şi lărgi eforturile noastre în domeniul dezarmării — pentru a intensifica programele noastre de cercetări şi studii ştiinţifice şi pentru a face ca controlul asupra înarmărilor să devină ţelul principal al politicii noastre naţionale sub conducerea mea personală. Cursa ucigătoare a înarmărilor şi uriaşele resurse înghiţite de ea au împins prea mult timp restul problemelor pe planul al doilea. Nu trebuie să admitem ca cursa înarmărilor să cuprindă noi ţări — să apară noi puteri nucleare şi ca această cursă să se extindă şi asupra Cosmosului".

In încheierea mesajului său, preşedintele S.U.A. a declarat că guvernul său intenţionează să exploreze toate domeniile în care există posibilitatea de colaborare cu U.R.S.S. şi cu alte ţări, în numele minunilor ştiinţei şi nu al terorii pe care o provoacă ea.

„In faţa noastră, a subliniat Kennedy stau probleme de cea mai mare importanţă. Mersul evenimentelor este defavorabil". Şi, mai departe, a adăugat: „Viaţa în 1961 nu va fi mai uşoară".

Comentînd mesajul preşedintelui Kennedy, numeroase ziare din ţările capitaliste scriu că tabloul sumbru al situaţiei economice a S.U.A. descris de Kennedy oglindeşte realitatea. „Ne aflăm în cleştele declinului a cărui influenţă se adînceşte", scrie ziarul „New York Times".

La rîndul său, ziarul italian „Paese", arată că „în decurs de o oră, întregul optimism oficial alimentat de Eisenhower în cei opt ani ai guvernării sale, s-a prăbuşit în mod lamentabil. Aceasta într-un moment în care avîntul Uniunii Sovietice este tot mai puternic, concretizat prin planuri economice realizate şi depăşite, printr-o dezvoltare neîntreruptă a potenţialului său". Iar ziarul francez „Combat" scrie că „declaraţia lui Kennedy a scos la iveală faptul că pe plan social, educativ, ştiinţific, politic şi al segregaţiei rasiale, starea sănătăţii americane este foarte gravă".

In mesajul său, Kennedy a încercat să arate şi cauzele care au dus S.U.A. în această situaţie deosebit de grea. El a declarat că toate acestea se „datoresc în parte faptului că S.U.A. au continuat să suporte o parte mai mare decît li se cuvine din angajamentele Occidentului în domeniul puterii militare şi al ajutorului acordat statelor străine".

Desigur, cauzele nu sînt numai acestea. Ele sînt mult mai multe şi mai adînci. Cauza principală o constituie însăşi structura actuală a S.U.A., care condamnă milioane de oameni la foame şi mizerie neagră.

SPORT

Insemnări despre întrecerile sportive din prima etapă a Spartachiadei de iarnă

Peste cîteva zile se vor încheia întrecerile sportive din cadrul primei etape a **Spartachiadei de iarnă a tineretului.** Devenită tradiţională, această populară competiţie sportivă de mase, a dat posibilitate asociaţiilor sportive să desfăşoare o activitate mai intensă pe timpul iernii. Concursurile de şah, tenis de masă, trîntă, gimnastică şi haltere, au atras numeroşi tineri şi tinere din comunele şi satele de pe tot cuprinsul ţării. In special, acest lucru se remarcă acolo unde comisiile regionale şi raionale, ca şi asociaţiile sportive, s-au preocupat de popularizarea şi de buna organizare a concursurilor. Şi în această privinţă avem numeroase exemple.

La asociaţia sportivă a gospodăriei agricole de stat din comuna Rupea, regiunea Braşov, numai la concursurile de tenis de masă s-au înscris 84 de tineri, iar la celelalte discipline sportive s-au înscris aproape 100 de concurenţi. La asociaţia sportivă sătească **Voinţa-Dacia,** din aceaşi regiune, participă la întrecerile de şah 46 de concurenţi, iar la concursurile de trîntă şi haltere 36 de tineri. Numeroşi participanţi se află şi pe listele concurenţilor din comunele **Zăheni, Bălceşti,** din regiunea Crişana, apoi, mai putem menţiona numărul mare de participanţi la întrecerile organizate în comunele **Dumbrăveni,** din oraşul Suceava, **Bucecea şi Verona,** raionul Botoşani, **Vama,** raionul Cîmpulung şi altele. In aceste comune, întrecerile se bucură de un deosebit interes în rîndurile ţăranilor colectivişti şi întovărăşiţi, ca şi a mecanizatorilor de la staţiunile de maşini şi tractoare.

In mai toate comunele menţionate mai sus a existat o preocupare ca întrecerile sportive să se desfăşoare într-un cadru festiv, s-au făcut afişe şi s-au întocmit diagrame pentru concursurile de şah şi tenis de masă. În comunele **Iacobeni,** raionul Vatra Dornei, **Moldoviţa,** raionul Cîmpulung, Cucorăni, raionul Botoşani, comisiile de organizare a concursurilor Spartachiadei s-au preocupat de pregătirea echipamentului şi materialului sportiv, astfel ca întrecerile să se poată desfăşura în bune condiţii. O mare parte dintre concurenţi a fost antrenată să confecţioneze, din resurse locale, schiuri, săniuţe şi haltere, aşa cum s-a făcut în comunele **Borşa, Poienile de sub Munte, Crasna Vişeului,** din raionul Vişeu. Asociaţiile sportive de pe lîngă gospodăriile agricole colective din comunele **Salcia Veche, Codreşti, Costieni,** din raionul Rîmnicu Sărat, şi-au procurat jocuri de şah, iar colectiviştii au confecţionat prin mijloace proprii mese de şah, economisind astfel suma de 2.000 lei.

Acum, în comunele din raionul Vişeu şi în altele din regiunile Braşov, Suceava, Ploieşti, au loc întreceri de patinaj, schi, săniuţe, care se bucură de un frumos succes, în rîndul concurenţilor.

De un deosebit interes se bucură şi întrecerile organizate de asociaţia sportivă, **„Recolta" din comuna Vlad Ţepeş,** raionul Giurgiu, unde s-au înscris, pînă în prezent, 120 de concurenţi la întrecerile de trîntă, şah, gimnastică şi tenis de masă. Aici, concursurile de trîntă şi şah oferă întreceri pasionante. Recent au fost desemnaţi campionii asociaţiei la întrecerile de trîntă, care vor participa apoi în luna februarie, la etapa pe centre de comune. Aceştia sînt: **Florea Cocenea** (categoria 55 kg.), **Alex. Gheorghe** (categ. 60 kg.), **Gh. Gheorghe** (categ. 65 kg.) şi **Ion Bedveanu** (categ. 75 kg.). La întrecerile de şah, cele mai bune rezultate le-au obţinut: **Florea Mocanu, Costică Drăgan, Ilie Dumitru** şi **Marin Sisu,** care s-au clasat, de altfel, pe primele locuri în grupele respective. Aceştia urmează acum să se întîlnească într-un turneu final pentru a decide campionul asociaţiei la şah.

Iată deci, că acolo unde comisiile regionale şi raionale s-au preocupat din vreme de popularizarea şi de buna organizare a concursurilor Spartachiadei de iarnă şi rezultatele sînt bune. Insă, acest lucru nu se întîmplă în toate raioanele. Mai sînt unele asociaţii sportive săteşti unde concursurile se desfăşoară în condiţii care lasă de dorit, aşa cum se întîmplă în raioanele Roşiori, Zimnicea etc, iar în unele comune nu s-a făcut mai nimic pentru organizarea concursurilor, deşi sînt condiţii şi tinerii sînt dornici să se întreacă la şah, tenis de masă sau la trîntă. Apoi, în unele comune întrecerile se organizează în pripă, nu se întocmesc tabele cu concurenţii care se întrec. Aceste lipsuri se datoresc şi faptului că, comisiile raionale de organizare a Spartachiadei nu activează şi nu se deplasează pe teren pentru a îndruma şi sprijini buna desfăşurare a întrecerilor. In comuna Căzăneşti, raionul Slobozia, concursurile Spartachiadei au început fără ca să se facă nici un fel de propagandă şi agitaţie vizuală în legătură cu această competiţie. De altfel, în raionul Slobozia instruirea preşedinţilor de asociaţii sportive s-a făcut după începerea concursurilor.

Deşi mai sînt numai 10 zile pînă la terminarea primei etape a Spartachiadei de iarnă, lipsurile semnalate mai sus se mai pot remedia. Membrii comisiilor regionale şi raionale, cu sprijinul organizaţiilor de U.T.M., trebuie să ia de îndată măsurile ce se cuvin. Ei trebuie să urmărească şi să sprijine ca întrecerile acestor competiţii să se desfăşoare în mod organizat, în toate asociaţiile sportive săteşti.

M. LERESCU

Planul trienal al R.D. Vietnam a fost îndeplinit cu succes

In ultimii trei ani poporul vietnamez de nord a obţinut realizări cu care pe drept cuvînt se mîndreşte.

Paralel cu terminarea în linii mari a transformărilor socialiste în toate domeniile (agricultură, industrie, comerţ, transporturi etc.), toate ramurile economiei şi culturii s-au dezvoltat într-un ritm intens. La sfîrşitul anului 1960, valoarea globală a producţiei industriale şi agricole a fost dublată, în comparaţie cu anul 1955.

Intre 1956—1960, producţia industrială şi meşteşugărească a crescut în medie cu mai mult de 25 la sută pe an.

In ce priveşte agricultura, în cursul ultimilor 3 ani, în ciuda numeroaselor greutăţi datorită intemperiilor, producţia medie anuală a fost de 4.740.000 tone orez, adică a crescut cu 96,9 la sută în comparaţie cu anul 1939.

Producţia medie anuală de produse alimentare pe cap de locuitor a ajuns la 321,3 kg în perioada refacerii economice.

Agricultura R. D. Vietnam care avea odinioară un caracter de monocultură, a început deja să se dezvolte tot mai mult. Suprafaţa medie a pămînturilor repartizată anual fiecăreia din principalele plante industriale este de aproape 120.000 hectare, adică cu 32,5 la sută mai mare ca în perioada refacerii economice a ţării. Şeptelul de bovine numără azi 2.350.000 capete, adică aproape cu un milion mai mult ca în 1939 şi cu 206.000 capete mai mult faţă de 1957.

In 1960, s-au pescuit 177 800 tone de peşte, depăşindu-se astfel producţia anului 1957, cu 50.700 tone. In prezent, piscicultura se întinde pe o suprafaţă de 59.500 hectare, adică de trei ori mai mult faţă de 1957. Numărul gospodăriilor agricole de stat a crescut de la 11 cîte erau în 1955, la 60 în 1960, — cu 60.000 de muncitori, tehnicieni, ingineri şi funcţionari. Ele sînt dotate cu 270 tractoare de 15 C.P.

Planul trienal de dezvoltare a industriei a fost de asemenea, depăşit (cel al Ministerului Industriei Grele a fost realizat cu 46 de zile înainte de termen, cel al grupului de prospecţiuni geologice de la mina de zinc din Cho-Dien — provincia Bac Kan — a fost realizat cu 401 zile înainte de termen). Şi în alte ramuri ale industriei în comparaţie cu anul 1957 ritmul producţiei a crescut cu mult: producţia de energie electrică de 2 ori, cea a cărbunelui de 2,3 ori, a cimentului de 2,5 ori etc.

In ultimii trei ani, industria uşoară a produs 70 de articole noi. In comparaţie cu anul 1957, producţia de textile a crescut cu 154,3 la sută, cea de hîrtie cu 279,5 la sută, de produse alimentare cu 371,5 la sută.

Este ştiut că industria vietnameză nu poseda înainte vreme decît un mic număr de întreprinderi, cu utilaj învechit şi ruinat de război. Această situaţie se schimbă azi, văzînd cu ochii. Industria posedă deja un număr important de baze puternice care furnizează o parte importantă a mijloacelor de producţie şi articole de larg consum.

In ultimii 3 ani, au fost construite şi refăcute 102 km de cale ferată, s-au construit 3.730 m. de poduri, s-au construit şi refăcut 2.735 km de drumuri pentru automobile şi mai mult de 6.600 km de drumuri comunale.

Porturile Haifong, Hongai, Cua Ong, Ben Thiyan au fost refăcute şi lărgite.

In ce priveşte comerţul, proporţia vînzărilor cu ridicata a crescut de la 52,7 la sută în 1957, la 93,08 la sută în 1960, iar cea a vînzărilor cu amănuntul de la 29,8 la sută, la 65,9 la sută. Numărul magazinelor a crescut de la 1.784 în 1957, la 6.000 în 1960.

In ce priveşte comerţul exterior, în prezent valoarea exporturilor R. D. Vietnam a fost dublată faţă de cea a Vietnamului de Sud.

R. D. Vietnam a stabilit legături comerciale cu 28 de ţări.

Analfabetismul a fost lichidat. In prezent, în R. D. Vietnam sînt 12.350 de studenţi, 26.500 elevi ai şcolilor profesionale de gradul al II-lea, 1.900.000 elevi ai şcolilor de învăţămînt general. Nivelul de trai al oamenilor muncii a crescut cu mult, a fost îmbunătăţit salariul muncitorilor şi funcţionarilor. Aproape fiecare circumscripţie are azi cîte un cabinet medical şi o maternitate. Mai mult de 18.000 de cadre sanitare şi 100.000 de agenţi sanitari se ocupă de sănătatea oamenilor muncii de la sate.

In această atmosferă de mari şi importante succese, poporul R. D. Vietnam a început cu avînt primul său plan cincinal, în 1961.

Poporul congolez nu se lasă intimidat

Ultimele ştiri din Congo arată că sluga colonialiştilor, Kasavubu, nu reuşeşte să strîngă la aşa-numita conferinţă a mesei rotunde pe reprezentanţii principalelor partide politice. Dar nici acei care au putut fi atraşi să participe la această conferinţă nu manifestă o dorinţă prea mare de a sprijini planurile de revizuire a Constituţiei şi de îndepărtare de la putere a guvernului legal, planuri pe care Kasavubu încearcă să le înfăptuiască fără să fi consultat parlamentul.

Poporul congolez, rămas credincios guvernului său legal, luptă cu hotărîre împotriva colonialiştilor şi a slugilor acestora. Faptul că la 30 ianuarie o delegaţie a conducătorilor triburilor din provincia Kasai a prezentat la conferinţă o rezoluţie în care se cere eliberarea imediată a lui Patrice Lumumba şi a celorlalţi oameni politici arestaţi, şi atragerea la lucrările conferinţei a tuturor membrilor parlamentului congolez — arată o dată mai mult că poporul congolez a rămas alături de Patrice Lumumba, de guvernul legal. Cu toate că colonialiştii şi slugile lor Kasavubu—Mobutu—Chombe l-au aruncat în închisoare, Patrice Lumumba rămîne conducătorul adevărat al poporului congolez. Poporul ştie că acest mare fiu al său a mai fost întemniţat pe vremea regimului colonial şi că închisoarea nu l-a făcut nici atunci şi nu-l va face nici acum să dea înapoi de la lupta dreaptă pe care a început-o pentru libertatea ţării sale.

Duşmanii poporului congolez — colonialiştii şi cozile lor de topor din Congo — întreprind fel de fel de acţiuni, unele mai mîrşave decît altele. Nesperînd în succesul maşinaţiunilor lor politice, agenţii colonialiştilor: Kasavubu—Mobutu—Chombe se bazează tot mai mult pe acţiunile armate ale bandelor lor sprijinite în mod făţiş de colonialiştii belgieni. De curînd trădătorul Chombe ameninţa populaţia tribului Baluba, că „în satele tribului vor rămîne mulţi orfani", dacă nu va înceta răscoala, cu alte cuvinte, dacă va mai continua să lupte împotriva trădătorilor şi a colonialiştilor belgieni. Răsculaţii din tribul Baluba însă, dau lupte înverşunate cu jandarmii lui Chombe lîngă portul Albertville şi în regiunea Kongolo, la nord de oraşul Manono. In afară de jandarmi, Chombe foloseşte şi avioane puse la dispoziţia sa de colonialiştii belgieni care au tot interesul să dezbine ţara spre a o putea stoarce de bogăţii ca pînă acum.

Cealaltă slugă a colonialiştilor — Kasavubu — a cerut de curînd ajutorul trupelor O.N.U. în Congo, printr-o scrisoare trimisă lui Hammarskjoeld. El a cerut, pur şi simplu, ca trupele O.N.U. să întreprindă acţiuni făţişe împotriva forţelor armate ale guvernului legal. Astfel se adevereşte încă odată, că Kasavubu şi ceilalţi slugoi ai colonialiştilor nu se pot bizui în mîrşava lor acţiune decît pe ajutorul străin. Poporul congolez şi forţele sale armate au rămas alături de guvernul legal, de Patrice Lumumba, şi ele luptă pentru alungarea colonialiştilor şi a trădătorilor, pentru independenţa ţării. De curînd, la Manono s-a creat un guvern local al tribului Lualaba care a anunţat că este subordonat guvernului legal al Republicii Congo cu sediul la Stanleyville. In Katanga acţiunile patrioţilor iau o amploare crescîndă. Luptele ce s-au dat în regiunea Albertville au demonstrat forţa şi hotărîrea patrioţilor de a lupta pînă la victoria finală. Inspăimîntaţi, Kasavubu—Mobutu—Chombe, cer mereu ajutor militar străin. Acest lucru îl recunoaşte însăşi generalul Rikhye, consilier militar al reprezentantului personal în Congo al secretarului general al O.N.U. Acesta a declarat la o conferinţă de presă, că începînd din octombrie anul trecut unele regiuni din Congo primesc în mod sistematic ajutor militar străin într-un volum din ce în ce mai mare. Generalul Rikhye a mai recunoscut că trădătorii poporului congolez îşi sporesc efectivele forţelor armate, iar cu ajutorul consilierilor militari belgieni îşi instruiesc intens trupele. Astfel, în Katanga se află sub arme 7.000 de soldaţi. La Elisabethville se află aproximativ 300 de soldaţi din „legiunea străină"; 140 ofiţeri belgieni fac serviciul în jandarmeria lui Chombe în Katanga. In „armata de voluntari" a lui Kalonyi din Kasai de sud, ca şi în armatele lui Mobutu, numărul ofiţerilor belgieni este, de asemenea mare, dar e greu de stabilit deoarece aproape toţi poartă haine civile. Din cele cîteva sute de ofiţeri belgieni care au sosit zilele trecute în Katanga pentru a servi în „legiunea străină" a lui Chombe, o parte au fost trimişi la dispoziţia clicii Mobutu—Kasavubu.

Toate aceste lucruri sînt aprobate de misiunea O.N.U., care, cu forţele sale armate, stă de strajă intervenţioniştilor, ajutîndu-i să-şi ducă la bun sfîrşit misiunea de a dezbina Republica Congo, de a înrobi din nou poporul congolez. Aceste planuri şi acţiuni murdare ale colonialiştilor vor fi însă zădărnicite de forţele patriotice congoleze.

Organizarea echipelor şi funcţionarea lor

(Urmare din pag. 1)

pe tot timpul anului. **Aceasta le dă posibilitatea să execute lucrările agricole la timp şi în condiţii calitative superioare, contribuie la întărirea disciplinei şi a spiritului muncii în colectiv, la creşterea productivităţii muncii şi permite brigadierilor să conducă, cu ajutorul şefilor de echipe, mai uşor activitatea membrilor brigăzii.**

Ca regulă generală, echipele se îngrijesc ca arăturile şi însămînţările să fie de bună calitate şi răspund de executarea tuturor lucrărilor de întreţinere şi recoltare a culturilor pe parcelele repartizate lor şi de îndeplinirea sarcinilor de producţie stabilite la începutul anului.

Şefii de echipe lucrează efectiv în brigadă la fel ca şi ceilalţi membri, iar retribuirea muncii lor se face pe baza zilelor-muncă cuvenite pentru lucrările executate de ei personal. **El ajută pe brigadier la mobilizarea membrilor la lucru, la organizarea şi desfăşurarea lucrărilor agricole, la măsurarea suprafeţelor lucrate de fiecare membru şi la calcularea zilelor-muncă.**

În raport cu munca depusă în conducerea echipelor, şefii de echipă sînt stimulaţi cu un număr de zile-muncă care este egal cu 1—3 la sută din totalul zilelor-muncă efectuate în fiecare lună de membrii echipelor respective; **zilele-muncă acordate pentru conducerea echipei nu trebuie însă să depăşească 5—8 zile-muncă lunar.**

★

In scopul participării cît mai active a colectiviştilor la lucru, pentru întărirea răspunderii lor personale, pentru executarea la timp şi de bună calitate a lucrărilor, fapt ce contribuie la creşterea producţiei şi productivităţii muncii, în statutul model se prevede că în gospodăriile colective lucrările se execută după sistemul de muncă în acord.

În sectorul producţiei vegetale, sistemul de muncă în acord a căpătat o largă extindere. Culturile prăşitoare sînt repartizate pe fiecare membru sau pe o grupă de 2—5 membri care execută în cadrul echipei toate lucrările de îngrijire şi recoltare pe aceeaşi porţiune de teren sau rînduri de plante, răspunzînd de realizarea producţiei planificate. Este în interesul colectiviştilor ca ei să îmbine cît mai mult lucrările care se pot face mecanizat cu cele ce se execută manual. În sectorul producţiei animale, acordul individual se aplică la toate speciile şi categoriile de animale, prin repartizarea unui anumit număr de animale pe fiecare îngrijitor pe o durată de cel puţin 3 ani. Îngrijitorul răspunde de întreţinerea şi realizarea sarcinii de producţie planificate la animalele luate în primire.

Executarea lucrărilor după sistemul de muncă în acord constituie una din condiţiile principale pentru aplicarea retribuirii muncii membrilor nu numai după zilele-muncă efectuate ci şi în raport cu producţia obţinută de fiecare membru sau grupă mică de membri.

De mare importanţă, îndeosebi pentru gospodăriile colective noi constituite, este stabilirea normelor de lucru ţinînd seama de condiţiile concrete din fiecare gospodărie, şi de recomandările elaborate de Ministerul Agriculturii. Stabilirea normelor se face de către adunarea generală la propunerea consiliului de conducere. Este bine ca înainte de a fi supuse de către consiliul de conducere discuţiei şi aprobării adunării generale, normele de lucru la principalele lucrări să fie afişate în locuri vizibile pentru ca fiecare membru să le cunoască şi să aibă astfel posibilitatea de a face propuneri pentru îmbunătăţirea lor.

Pentru ca toţi membrii unei gospodării colective să cunoască cum e organizată munca şi retribuirea, care-s normele de muncă, e necesară prelucrarea, pe brigăzi, a acestor probleme. La prelucrare să se folosească exemple concrete de norme, exemple de transformarea lor în zile-muncă, exemple asupra felului cum se aplică acordul individual şi cum se calculează retribuirea pentru producţia obţinută peste plan. Aceste prelucrări sînt necesare în toate unităţile, dar mai cu seamă în gospodăriile colective tinere şi în cele care şi-au sporit considerabil, în ultimul an, numărul de membri.

IN LAOS

Noi înfrîngeri ale trupelor rebele

VIENTIANE 1 (Agerpres). Agenţia Reuter transmite că la 1 februarie, la Vientiane s-a aflat că trupele rebele laoţiene ale lui Boun Oum „au suferit două înfrîngeri în ultimele 24 de ore". Potrivit agenţiei, „oraşul Pha Thi, ultima poziţie întărită a lui Boun Oum din provincia estică Sam Noua, a căzut marţi în mîinile forţelor Patet Lao şi nu se ştie nimic despre soarta celor două companii care apărau oraşul. Cîteva ore mai înainte — transmite agenţia Reuter — şase soldaţi dintr-o companie a trupelor lui Boun Oum au fost ucişi şi alţi 36 răniţi după ce au căzut într-o ambuscadă la nord de Moung Kassy, pe şoseaua Vientiane—Luang Prabang".



„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti, Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"